

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid

Inspectieonderzoek naar de aanpak van de stalking door Bekir E.

Inhoudsopgave

	Voorwoord	3
	Samenvatting met conclusies en aanbevelingen	4
1	Inleiding	10
1.1	Aanleiding	10
1.2	Doelstelling en onderzoeksvraag	10
1.3	Afbakening	11
1.4	Onderzoeksaanpak	11
1.5	Leeswijzer	13
2	Chronologisch overzicht van de gebeurtenissen op hoofdlijnen	14
3	Analyse van de aanpak van de stalking door Bekir E.	36
3.1	Herkennen van de stalking	36
3.2	Herkennen van stalking in de praktijk	37
3.3	Risico-inschatting en slachtofferveiligheid	39
3.4	Risico-inschatting en slachtofferveiligheid in de praktijk	40
3.5	Zaaksverantwoordelijkheid en regie	45
3.6	Zaaksverantwoordelijkheid en regie in de praktijk	45
3.7	Samenwerking en communicatie	47
3.8	Samenwerking en communicatie in de praktijk	48
	Bijlagen	
I	Juridische en beleidsmatige context	50
II	Vragenlijst stalking	56
III	Respondenten	57
IV	Afkortingen	59

Voorwoord

De dood van de 16-jarige Hümeyra Ergincanli op 18 december 2018 is een schokkende gebeurtenis die bij velen diepe indruk heeft gemaakt. Zij is op haar school doodgeschoten. Bekir E. (hierna: E.) wordt hiervoor aangehouden. Hümeyra heeft verschillende keren bij diverse instanties aangegeven zich ernstig bedreigd te voelen door E. In het licht van eerdere stalkingszaken waarbij ook slachtoffers zijn te betreuren roept dit de vraag op hoe de betrokken instanties in deze zaak hebben gehandeld.

De Inspectie Justitie en Veiligheid heeft in samenwerking met de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd onderzoek gedaan naar de wijze waarop na de aangiften door Hümeyra is omgegaan met de bescherming van Hümeyra als slachtoffer van de stalking en de strafrechtelijke aanpak van E.

De bevindingen illustreren de complexe uitvoeringspraktijk bij de aanpak van stalking. Betrokkenen moeten naast de strafrechtelijke aanpak van de dader ook de bescherming van het slachtoffer goed in het oog houden. Daarbij spelen vier elementen een belangrijke rol. Dat zijn achtereenvolgens: het 'herkennen van de stalking', de 'risico-inschatting en slachtofferveiligheid', de 'zaaksverantwoordelijkheid en regie' en de 'communicatie en samenwerking'.

De Inspectie Justitie en Veiligheid constateert in dit onderzoek dat de aanpak van de stalking van Hümeyra ernstig is tekortgeschoten.

De Inspectie Justitie en Veiligheid doet aanbevelingen om de aanpak van stalking te verbeteren. Deze sluiten aan bij conclusies en aanbevelingen uit het rapport TweeSteden van de commissie Eenhoorn.

Mijn Inspectie spreekt waardering uit voor de open houding en medewerking van alle betrokkenen bij dit onderzoek.

J.G. Bos

Inspecteur-generaal Inspectie Justitie en Veiligheid

Samenvatting met conclusies en aanbevelingen

De stalking van Hümeyra Ergincanli

De 16-jarige Hümeyra Ergincanli (hierna: Hümeyra) is op dinsdag 18 december 2018 doodgeschoten in de fietsenstalling van haar school in Rotterdam. Zij heeft in de maanden voorafgaand aan haar dood meermalen aangegeven dat Bekir E. (hierna: E.) haar bedreigt en stalkt. Hij wordt kort na de schietpartij als verdachte aangehouden en bekend enkele weken later.

E. is eerder dat jaar, op 16 augustus 2018, veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes weken waarvan drie weken voorwaardelijk voor mishandeling en bedreiging van Hümeyra. Daarnaast wordt E. onder toezicht gesteld van de Reclassering en heeft hij een contactverbod jegens Hümeyra voor een periode van twee jaar. Deze veroordeling en het contactverbod weerhouden E. er niet van om Hümeyra te blijven bedreigen. Dit roept de vraag op hoe de betrokken organisaties in deze zaak hebben gehandeld.

Focus van het onderzoek en de onderzoeksvraag

De Inspectie Justitie en Veiligheid (Inspectie JenV) heeft in samenwerking met de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) onderzocht hoe de politie, de Reclassering, Veilig Thuis, Slachtofferhulp, het Veiligheidshuis en het Openbaar Ministerie (OM) in de periode tussen 8 mei en 18 december 2018 hebben gehandeld na de aangiften door Hümeyra van bedreiging en stalking door E. Meer specifiek heeft de Inspectie JenV door interviews en dossierstudie onderzocht wat die organisaties hebben gedaan om Hümeyra te beschermen en de stalking door E. te stoppen. Daarbij heeft de Inspectie JenV ook de conclusies en aanbevelingen uit eerdere onderzoeken naar stalking, zoals het onderzoek 'TweeSteden' van de commissie Eenhoorn uit 2016 betrokken.

Uit het onderzoek 'TweeSteden' en uit literatuur blijkt dat het herkennen van stalking dikwijls complex is omdat het bestaat uit een opeenstapeling van (afzonderlijke) gedragingen die niet altijd herkenbaar zijn als een strafbaar feit. Naast het herkennen is ook het bepalen van de ernst van de stalking een belangrijk element om tot de juiste aanpak te komen. Daarbij moet zowel oog zijn voor de bescherming van het slachtoffer als ook voor de (strafrechtelijke) aanpak van de dader. Omdat bij de aanpak meerdere organisaties zijn betrokken is tevens van belang dat de regie duidelijk is belegd en de samenwerking en communicatie tussen de organisaties goed verlopen.

De Inspectie JenV heeft daarom de gebeurtenissen in deze zaak geanalyseerd aan de hand van de volgende vier elementen die essentieel zijn om te komen tot een goede aanpak van stalking (zie figuur 1):

- het herkennen van de (mogelijke) stalking;
- de risico-inschatting en slachtofferveiligheid;
- de zaaksverantwoordelijkheid en regie;
- de samenwerking en communicatie.

Figuur 1: De vier essentiële elementen van stalking.

Onderzoeksvraag

De centrale vraag van dit onderzoek luidt:

'Hoe zijn de betrokken organisaties, na de aangiften door Hümeyra Ergincanli van bedreiging en stalking door Bekir E., omgegaan met de bescherming van het slachtoffer en de aanpak van de verdachte?'

Ter beantwoording van de onderzoeksvraag heeft de Inspectie JenV een chronologisch overzicht gemaakt van de gebeurtenissen die zich tussen de eerste aangifte van Hümeyra op 8 mei 2018 en haar dood op 18 december 2018 hebben voorgedaan. Vervolgens heeft de Inspectie de gebeurtenissen in samenhang geanalyseerd aan de hand van de vier genoemde essentiële elementen voor de aanpak van stalking.

Herkennen van de mogelijke stalking

Zodra stalking is herkend, dienen de betrokken organisaties zich te richten op de bescherming van het slachtoffer en de aanpak van de dader. De gedragingen van E. worden door zowel de politie, het OM, de Reclassering, Slachtofferhulp als binnen het Veiligheidshuis enkele weken na de eerste aangifte als (mogelijke) stalking herkend. Men doorziet de stelselmatigheid van de inbreuken op de persoonlijke levenssfeer van Hümeyra.

Hoewel de politie de zaak in mei als mogelijke stalkingszaak bij Veilig Thuis aanmeldt, herkent Veilig Thuis dit niet als zodanig en zet vervolgens in op de aanpak van eengerelateerd geweld. Hierdoor krijgt de zaak vanaf het eerste moment niet de juiste aandacht en richt Veilig Thuis zich onvoldoende op de bescherming van Hümeyra.

Risico-inschatting en slachtofferveiligheid

Hoewel Hümeyra veelvuldig haar best doet om aandacht te vragen voor het feit dat zij zich onveilig voelt, hebben de politie, het OM, Veilig Thuis en het Veiligheidshuis onvoldoende aandacht voor de bescherming van Hümeyra en het stoppen van de stalking door E.

De inschatting van de risico's voor de veiligheid van Hümeyra is tekortgeschoten. Dit komt met name doordat de politie geen gebruik maakt van het (voorgeschreven) instrumentarium om het dreigingsniveau vast te stellen en de risico's in te schatten. Hierdoor komt de stelselmatigheid van zijn gedragingen niet in beeld. Als van het instrumentarium gebruik was gemaakt, dan was naar voren gekomen dat het risico voor de veiligheid van Hümeyra zeer hoog was. Of en hoe de beschermingsbehoefte van Hümeyra is gewogen – anders dan op basis van persoonlijke inzichten – blijkt niet uit de stukken van de politie, het OM en/of het Veiligheidshuis. Veilig Thuis signaleert de onveiligheid wel maar ziet bescherming als een politieaangelegenheid.

De indicatie 'huiselijk geweld' (waar stalking onder valt) heeft bij de betrokken organisaties niet geleid tot prioritering van handelen conform de aanwijzing huiselijk geweld en kindermishandeling van het OM en het programma 'Eén aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling'.

Zaaksverantwoordelijkheid en regie

De zaaksverantwoordelijkheid en regie is in deze zaak een belangrijk element. Dat heeft vooral te maken met de hoeveelheid signalen over de stalking en bedreiging door E. die Hümeyra in de loop van de tijd bij diverse organisaties afgeeft. De informatie is wel voorhanden, maar komt niet bij elkaar.

Er is niemand binnen de politie die voor de aanpak in deze zaak verantwoordelijk is gemaakt en de regie voert. In de periode tussen 8 mei en 18 december 2018 hebben ruim 50 politiemedewerkers een rol gehad in deze zaak (daarvan hebben circa 15 tot 20 personen opsporingshandelingen verricht). Dit leidt tot een versnipperde aanpak van de stalking waarbij de risico's voor Hümeyra onvoldoende in beeld komen bij de politie, het OM, Veilig Thuis en het Veiligheidshuis, waardoor haar veiligheid onvoldoende gewaarborgd is. Ook binnen het OM is voor Hümeyra geen specifiek aanspreekpunt bij wie ze terecht kan met vragen over de rechtszaak en aangiften tegen E.

Samenwerking en communicatie

De politie, de Reclassering, het OM en Veilig Thuis hebben onderling zeer beperkt informatie uitgewisseld over de mogelijke stalking van Hümeyra door E. Niet alleen als afzonderlijke organisaties maar ook gezamenlijk in het Veiligheidshuis. De signalen die bij deze organisaties naar voren komen, zijn als op zichzelf staande gebeurtenissen benaderd en te weinig met elkaar in verband gebracht. Hierdoor is geen gedeeld volledig beeld van de risico's verkregen op basis waarvan elke betrokken organisatie vanuit zijn bevoegdheid adequaat kan reageren op de stalking door E. en de bescherming van Hümeyra. Dat informatie niet bij elkaar komt en regie ontbreekt, heeft ook tot gevolg dat Hümeyra haar verhaal steeds opnieuw moet vertellen en tegenstrijdige adviezen krijgt.

De interne samenwerking en communicatie is bij de Reclassering en Slachtofferhulp in grote lijnen goed verlopen. De interne communicatie bij Veilig Thuis is goed verlopen. Daarentegen is de samenwerking en communicatie binnen de politie niet goed verlopen.

Hoe de stalking is aangepakt

In figuur 2 is weergegeven hoe de stalking door E. in de praktijk is aangepakt.

** Het herkennen van de stalking is goed verlopen, met uitzondering van Veilig Thuis.*

Conclusies

De aanpak van de stalking van Hümeyra is ernstig tekortgeschoten.

In deze zaak hebben de politie, het OM, Veilig Thuis en het Veiligheidshuis onvoldoende aandacht gehad voor de bescherming van Hümeyra. De (strafrechtelijke) aanpak door de politie en het OM en het toezicht van de Reclassering zijn onvoldoende gericht geweest op het stoppen van de stalking door E.

De ketenpartners hebben – naast de eigen taken en verantwoordelijkheden – een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de veiligheid van slachtoffers. In deze zaak is de ketensamenwerking niet goed verlopen.

Aanbevelingen

Toelichting bij de aanbevelingen

Politie, justitie (o.a. Openbaar Ministerie en Reclassering) en Veilig Thuis hebben de afgelopen jaren hun samenwerking geïntensiveerd bij de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling, waaronder ex-partnerstalking.

Hierbij is een gezamenlijk uitgangspunt geformuleerd: *de veiligheid van de betrokkenen staat altijd voorop*. Deze ontwikkeling is in lijn met het rapport van de commissie Eenhoorn waarin is geconstateerd dat de focus te veel lag op een succesvolle strafrechtelijke vervolging in plaats van de bescherming van het slachtoffer.

Slachtofferveiligheid staat centraal in de gezamenlijke aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling en het Actieprogramma 'Geweld hoort nergens thuis' uit 2018 en in de door de betrokken organisaties opgestelde ontwikkelagenda 'Veiligheid Voorop!'. De politie heeft daarnaast samen met Veilig Thuis en het OM een integrale aanpak uitgewerkt in het programma 'Eén aanpak Huiselijk geweld en kindermishandeling', waarin specifieke aandacht wordt besteed aan ex-partnerstalking.

Aanbevelingen

Aan de politie, het Openbaar Ministerie, de Reclassering en Veilig Thuis

- *Zorg dat de ketensamenwerking zoals beschreven in de diverse programma's en de ontwikkelagenda ook in de uitvoering een gezamenlijke verantwoordelijkheid wordt, op basis van duidelijke afspraken over ieders taken waarop men elkaar zo nodig aanspreekt.*
- *Rapporteer uiterlijk medio 2020 aan de Inspectie Justitie en Veiligheid welke stappen zijn genomen om de ketensamenwerking te verbeteren.*
- *Zorg dat bij de gezamenlijke aanpak van ex-partnerstalking daadwerkelijk in alle gevallen toereikende aandacht is voor de bescherming van het slachtoffer en voor het stoppen van de stalking.*
- *Geef bij de aanpak van ex-partnerstalking expliciet aandacht aan:*
 - a) *het herkennen van de stalking;*
 - b) *het inschatten van de risico's voor de veiligheid van het slachtoffer;*
 - c) *een duidelijk belegde zaaksverantwoordelijkheid en regie, en*
 - d) *communicatie en samenwerking.*

Aan de politie

- *Zorg dat de implementatie van de werkinstructie stalking waarmee op 1 januari 2017 is gestart uiterlijk 2019 wordt afgerond.*
- *Besteed bij de implementatie van de werkinstructie stalking expliciet aandacht aan het gebruik van de vragenlijst stalking en het SASH-instrument.*
- *Evalueer de implementatie uiterlijk medio 2020 en deel deze evaluatie met de Inspectie Justitie en Veiligheid.*

1

Inleiding

1.1 Aanleiding

Op dinsdag 18 december 2018 is de 16-jarige Hümeyra Ergincanli (hierna: Hümeyra) doodgeschoten door Bekir E. (hierna: E.) in de fietsenstalling van haar school in Rotterdam. E. heeft haar in de maanden daarvoor meerdere malen bedreigd en gestalkt.

In het licht van eerdere stalkingszaken roept dit de vraag op hoe in de zaak van Hümeyra de aanpak van de stalking is verlopen.

Het begrip 'stalken' wordt in dit rapport gebruikt in de zin van 'het stelselmatig opzettelijk inbreuk maken op iemands persoonlijke levenssfeer met het oogmerk die ander te dwingen iets te doen, niet te doen of te dulden dan wel vrees aan te jagen'. Het gebruik van dit begrip impliceert niet dat in deze zaak ten tijde van het onderzoek dit gedrag door de rechter als zodanig bewezen is verklaard. De juridische term voor stalking is 'belaging' (artikel 285b Wetboek van Strafrecht). In dit rapport is gekozen voor de meer gangbare term 'stalking'.

1.2 Doelstelling en onderzoeksvraag

Doelstelling

De Inspectie JenV brengt met dit onderzoek in kaart hoe de betrokken organisaties hebben gehandeld na de aangiften door Hümeyra van bedreiging en stalking door E. Daarbij onderzoekt de Inspectie wat deze organisaties hebben gedaan om het slachtoffer te beschermen en de verdachte strafrechtelijk aan te pakken. De Inspectie JenV betreft hierbij de conclusies en aanbevelingen en uit eerdere onderzoeken naar stalking zoals het onderzoek 'TweeSteden' van de commissie Eenhoorn.¹

¹ Onderzoeksrapport 'TweeSteden' van de commissie Eenhoorn, 17 mei 2016.

Onderzoeksvraag

De centrale vraag van dit onderzoek luidt:

Hoe zijn de betrokken organisaties, na de aangiften door Hümeyra Ergincanli van bedreiging en stalking door Bekir E., omgegaan met de bescherming van het slachtoffer en de aanpak van de verdachte?

1.3 Afbakening

Het onderzoek is als volgt afgebakend:

Periode

Het onderzoek beslaat de periode vanaf de eerste aangifte door Hümeyra op 8 mei 2018 van mishandeling en bedreiging door E. tot het moment dat zij door E. wordt doodgeschoten op 18 december 2018.

Organisaties

De Inspectie JenV richt zich in dit onderzoek op het handelen van de politie eenheid Rotterdam, het Openbaar Ministerie (OM)², Reclassering Nederland regio Zuid-West (hierna: Reclassering), het Veiligheidshuis Rotterdam-Rijnmond (hierna: Veiligheidshuis³), Slachtofferhulp Nederland locatie Rotterdam (hierna: Slachtofferhulp) en Veilig Thuis Rotterdam-Rijnmond (hierna: Veilig Thuis).

Betrokkenheid Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd

Veilig Thuis valt onder het toezicht van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ). De IGJ is voor wat betreft de aspecten die betrekking hebben op Veilig Thuis bij dit onderzoek en deze rapportage betrokken.

1.4 Onderzoeksaanpak

Om tot de beantwoording van de onderzoeksvraag te komen, heeft de Inspectie JenV de volgende aanpak gehanteerd.

Document- en dossieronderzoek

De Inspectie JenV bestudeerde de aanwijzingen van het OM en de werkinstructies en richtlijnen van de betrokken organisaties. Daarvoor heeft de Inspectie documentatie opgevraagd bij de politie, het OM, de Reclassering, het Veiligheidshuis, Veilig Thuis en Slachtofferhulp.

² Ingevolge artikel 122 Wet op de rechterlijke organisatie is het toezicht op het functioneren van het OM, voor zover het gaat om hoe het OM in de uitoefening van zijn taak de wettelijke voorschriften handhaaft of uitvoert, neergelegd bij de procureur-generaal van de Hoge Raad. De Inspectie heeft geen wettelijke taak ten aanzien van het OM. Evenwel kunnen bevindingen van de Inspectie ten aanzien van de kwaliteit van de taakuitvoering door de politie of andere ketenpartners het College van procureurs-generaal in staat stellen om zijn taak ten aanzien van toezicht op de gezagsuitoefening met betrekking tot de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde in te vullen. Ook kunnen de bevindingen van de Inspectie die betrekking hebben op het functioneren van de (strafrecht)keten, het OM als ketenpartner inzicht bieden in eventuele knelpunten. Bron: Afstemmingsprotocol Openbaar Ministerie -Inspectie Justitie en Veiligheid 2019.

³ Het Veiligheidshuis is een netwerksamenwerkingsverband, dat partners uit de strafrechtketen, de zorgketen, gemeentelijke partners en bestuur verbindt in de aanpak van complexe problematiek. Het doel van de samenwerking is het terugdringen van overlast, huiselijk geweld en criminaliteit.

Aan alle organisaties heeft de Inspectie tevens gevraagd een tijdlijn te overleggen waarin de gebeurtenissen chronologisch beschreven zijn. De tijdlijnen zijn onder meer gecontroleerd aan de hand van de informatie uit de systemen van de betrokken organisaties, zoals de Basisvoorziening Handhaving (BVH) van de politie.

Voor de reconstructie van de gebeurtenissen in deze zaak heeft de Inspectie JenV gebruikt gemaakt van de registratiesystemen van de politie (BVH, BOSZ, servicemodule), de Reclassering (IRIS), Slachtofferhulp (CRIS), het Veiligheidshuis (vPGA), Veilig Thuis (Regas). Tevens heeft de Inspectie JenV de informatie gebruikt die zij heeft opgevraagd bij het OM.

De Inspectie JenV heeft daarnaast kennis genomen van wat openbaar is geworden in de behandeling van de strafzaak tegen E.

Interviews

De Inspectie JenV heeft diverse medewerkers van betrokken instanties geïnterviewd om achter de overwegingen van besluitvorming, de uitgevoerde acties en de wijze van samenwerking te komen. De conceptverslagen van de interviews zijn ter verificatie voorgelegd aan de geïnterviewden en zo nodig op feitelijke onjuistheden aangepast. Een volledig overzicht van de respondenten is terug te vinden in bijlage III.

Tevens heeft de Inspectie een gesprek gevoerd met de familie Ergincanli.

Analyse aan de hand van vier essentiële elementen

De Inspectie JenV heeft de gebeurtenissen, die eerst chronologisch zijn beschreven, in samenhang geanalyseerd.⁴ Dit heeft de Inspectie JenV gedaan aan de hand van vier elementen die essentieel⁵ zijn voor een goede aanpak van stalking, te weten:

- het herkennen van de (mogelijke) stalking;
- de risico-inschatting en slachtofferveiligheid;
- de zaaksverantwoordelijkheid en regie;
- de communicatie en samenwerking.

Rapportage

De bevindingen uit het conceptrapport heeft de Inspectie JenV voor wederhoor aan de betrokken organisaties en personen voorgelegd. Voor zover uit de wederhoor bleek dat er feitelijke onjuistheden in het conceptrapport stonden, is het rapport op die punten aangepast. In de tabellen wederhoor zijn de reacties en aanpassingen weergegeven. Deze tabellen zijn als afzonderlijk onderdeel bij dit rapport gevoegd.

⁴ Het analysekader van dit onderzoek is onder meer gebaseerd op:

- de Aanwijzing huiselijk geweld en kindermishandeling (2016A003);
- de Aanwijzing slachtofferrechten (2018A005);
- de Aanwijzing executie (2014A013);
- de Aanwijzing voorwaardelijke vrijheidsstraffen en schorsing van voorlopige hechtenis onder voorwaarden (2015A002);
- de Aanwijzing voor de opsporing (2013A020);
- de 'Werkinstructie Stalking';
- het toetsingskader Reclassering (2014) van de Inspectie JenV;
- het Programma 'Aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling';
- het Programma 'Geweld hoort nergens thuis';
- het Handelingsprotocol Veilig Thuis;
- het onderzoeksrapport 'TweeSteden' van de commissie Eenhoorn (2016).

⁵ Zie ook 'De uitdagingen in het effectief aanpakken van stalking' (Voerman en Brandt, 2019) en onderzoeksrapporten (o.a. TweeSteden, 2016), het programma 'Aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling' en de 'Werkinstructie Stalking'.

Na vaststelling van het rapport is het door de Inspectie JenV aan de minister van Justitie en Veiligheid en de minister voor Rechtsbescherming aangeboden.

1.5 Leeswijzer

Dit rapport bestaat uit drie hoofdstukken. Na dit inleidend hoofdstuk beschrijft hoofdstuk twee een chronologisch overzicht van de gebeurtenissen op hoofdlijnen. In hoofdstuk drie analyseert de Inspectie hoe de aanpak van de stalking in het geval van Hümeyra is verlopen. Aan de hand van de vier elementen die essentieel zijn voor de aanpak van stalking beschrijft de Inspectie hoe die aanpak op basis van aanwijzingen, werkinstructies en richtlijnen zou moeten verlopen en hoe deze feitelijk is verlopen.

2

Chronologisch overzicht van de gebeurtenissen op hoofdlijnen

Dit hoofdstuk geeft een chronologisch overzicht van de gebeurtenissen die zich tussen 8 mei - de dag van de eerste aangifte - en 18 december 2018 hebben voorgedaan en welke organisaties daarbij een rol hadden.⁶

8 mei 2018 – Aangiften van mishandeling en bedreiging tegen E.

In de middag van 8 mei 2018 doet de 16-jarige Hümeyra, vergezeld door haar zussen, Raziye en Tugba, aangifte tegen E. van mishandeling en bedreiging.⁷ E. is haar ex-vriend en hij accepteert niet dat hun relatie is beëindigd. Hij heeft gedreigd haar dood te steken en heeft haar mishandeld. Hümeyra zegt dat ze erg bang is voor E. Hümeyra vertelt dat E. haar via telefoon en social media regelmatig lastigvalt.

Tijdens de aangifte wordt Hümeyra tientallen keren gebeld door een anoniem nummer. Als zij opneemt in het bijzijn van de verbalisant blijkt het E. te zijn. Hij dreigt naar haar huis toe te gaan en de deur in te trappen. Hümeyra zegt tegen de verbalisant dat zij in eerste instantie niet naar de politie durfde te gaan omdat E. dreigde haar familie dan 'dood te slaan en publiekelijk te schande te zetten'.

Hoewel het niet in de aangifte aan de orde komt, vermeldt de verbalisant afzonderlijk in BVH dat Hümeyra ook een busje wapenspray en een wapenholster heeft gezien bij E. thuis. Daarnaast staat in BVH genoteerd: 'E. is erg gewelddadig en heeft eerder iemand neergestoken.'

In de avond wordt ook Raziye, - nadat er herhaaldelijk is gebeld en zij uiteindelijk de telefoon opneemt - door E. met de dood bedreigd. Ook zij geeft aan bang te zijn voor E. Diezelfde avond doet zij aangifte van bedreiging door E.⁸

De officier van justitie geeft die dag toestemming om E. buiten heterdaad aan te houden.

⁶ De bronnen die de Inspectie JenV voor dit chronologisch overzicht heeft gebruikt, zijn de registratiesystemen van de politie (BVH, BOSZ, servicemodule), Reclassering (IRIS), Slachtofferhulp (CRIS), Veiligheidshuis (vPGA), Veilig Thuis (Regas) alsmede de door deze organisaties verstrekte tijdlijnen en relevante documentatie. Tevens heeft de Inspectie JenV de informatie gebruikt die zij heeft opgevraagd bij het OM. Ook de interviews met betrokken functionarissen zijn betrokken bij deze reconstructie.

⁷ Aangifte 8 mei 2018, proces-verbaalnummer: PLI 1700 – 2018136681-1.

⁸ Aangifte 8 mei 2018, proces-verbaalnummer: PLI 1700 – 2018136881-4.

9 mei 2018 – Afspraak op locatie, aanhouding en verhoor E. inzake mishandeling en melding ZSM

De politie maakt voor Hümeyra een zogeheten Afspraak op locatie (AOL)⁹ op. In BVH wordt genoteerd om alert te reageren bij meldingen.

E. wordt door de politie aangehouden en als verdachte gehoord voor mishandeling en bedreiging. E. geeft aan dat hij een ring, geld en een paar schoenen die hij aan Hümeyra gegeven heeft, terug wil hebben. Met toestemming van E. wordt zijn telefoon bekeken. Hieruit blijkt dat hij tussen 8 en 9 mei circa honderd keer naar Hümeyra heeft gebeld, zonder dat zij heeft opgenomen. Uit sms-berichten op zijn telefoon blijkt dat E. ook dreigt om belastende filmpjes over Hümeyra online te zetten. E. wordt in verzekering gesteld.

Na het verhoor van E. wordt de zaak met de code huiselijk geweld aangemeld bij ZSM¹⁰. In de melding wordt onder meer opgemerkt dat Hümeyra veel stress ervaart en slecht slaapt. Ook is genoteerd dat het niet goed met haar gaat en het gebeuren veel impact heeft op haar.

10 mei 2018 – Politie doet melding aan Veilig Thuis, behandeling op ZSM

De politie doet een zorgmelding aan Veilig Thuis en noteert dat Veilig Thuis de melding in behandeling neemt.

De aangifte wordt behandeld op ZSM. Slachtofferhulp adviseert het OM, na contact met Hümeyra, om E. een gedragsaanwijzing op te leggen in de vorm van een contact- en locatieverbod. De Reclassering adviseert eveneens een contact- en locatieverbod. Dit aanvullend op bijzondere voorwaarden die de rechter recent in een andere strafzaak aan E. heeft opgelegd.¹¹

11 mei 2018 – Voorgeleiding E. aan de rechter-commissaris

Op 11 mei wordt E. voorgeleid aan de rechter-commissaris die over zijn inbewaringstelling beslist. De rechter-commissaris beveelt schorsing van de voorlopige hechtenis¹² onder voorwaarden. De voorwaarden luiden onder meer:

- *‘De verdachte zal, indien de opheffing van de schorsing mocht worden bevolen, zich niet aan de tenuitvoerlegging van het bevel tot voorlopige hechtenis onttrekken.’*
- *‘De verdachte zal op geen enkele manier contact zoeken of hebben met Hümeyra (...), en haar zus Raziye.’*

⁹ Met het aanmaken van een AOL op haar huisadres wordt er een registratie en alertering toegevoegd in het politie-informatiesysteem waarmee er snel en gepast kan worden gereageerd als er een (nieuwe) melding of noodoproep zou komen die te maken heeft met Hümeyra.

¹⁰ Voor veel voorkomende criminaliteit waaronder ook mishandeling en bedreiging vallen, waarbij sprake is van een aangehouden verdachte, is er de zogeheten ZSM-aanpak (Zorgvuldig, Snel, op Maat). Deze houdt in dat politie, Openbaar Ministerie (OM), Reclassering, Raad voor de Kinderbescherming en Slachtofferhulp gezamenlijk beogen om snel en zorgvuldig te beslissen over de best passende afdoening.

¹¹ Op 24 april 2018 is E. door de rechtbank Den Haag veroordeeld voor bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht en smaad, gepleegd in mei 2017. E. wordt onder meer veroordeeld tot:

- een taakstraf van 60 uur, subsidiair 30 dagen hechtenis;
- een gevangenisstraf van vier weken voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar, met als algemene voorwaarde dat de veroordeelde zich voor het einde van de proeftijd niet schuldig zal maken aan een strafbaar feit;
- het verlenen van medewerking aan het reclasseringstoezicht;
- onthouden van het gebruik van alcohol en drugs, zolang de Reclassering dit nodig acht.

¹² De voorlopige hechtenis moet worden opgeheven wanneer niet te verwachten valt dat de verdachte voor de strafbare feiten waarvan hij verdacht wordt een even lange, of kortere gevangenisstraf zal krijgen dan de duur van de voorlopige hechtenis.

- *‘De verdachte houdt zich aan alle aanwijzingen en voorschriften door of namens Reclassering Nederland. Daartoe moet verdachte zich op 14 mei 2018 melden bij de schorsingsdienst van Reclassering Nederland.’*

De zaak wordt geagendeerd voor behandeling door de rechtbank op 16 augustus 2018.

12 mei 2018 – Contact Hümeyra met het RSC

Hümeyra belt via het 0800-nummer¹³ naar het Regionaal Service Centrum (RSC) van de politie. Ze heeft gehoord dat E. weer op vrije voeten is en wil weten hoe dat kan. Het RSC doet een terugbelverzoek aan de districtsrecherche Rotterdam-Stad.

14 mei 2018 – Eerste meldplichtcontact E. met Reclassering na schorsing

Conform de beslissing van de rechter-commissaris heeft E. een meldplichtcontact met de Reclassering.¹⁴ Hij spreekt met zijn vaste toezichthouder. E. is sinds 2009 bekend bij de Reclassering en heeft nog een proeftijd voor een andere veroordeling voor relationeel geweld. Aan die proeftijd zijn onder andere als bijzondere voorwaarden een meldplicht bij de Reclassering en een verbod op middelengebruik verbonden. Het toezicht is ingeschaald in de hoogste risico-categorie. Dit betekent dat de Reclassering E. wekelijks ziet en urinecontroles bij hem afneemt. Het reclasseringstoezicht is met name erop gericht dat E. geen alcohol en drugs gebruikt omdat hij eerder delicten onder invloed heeft gepleegd en gebruik een belangrijk risico voor hem is.

18 mei 2018 – Triage Veilig Thuis

Veilig Thuis heeft naast de melding van de politie ook een melding van de ambulancedienst ontvangen. De vader van Hümeyra heeft door de zorgen over de veiligheid van haar een paniekaanval gehad. De meldingen worden getrieerd. Uit de meldingen komt naar voren dat in 2017 aangifte is gedaan tegen E. van bedreiging en stalking van een ander meisje. Veilig Thuis schat na multidisciplinaire beoordeling van de meldingen het risico als hoog in.

23 mei 2018 – Contact met het RSC

Op 23 mei belt Tugba, een zus van Hümeyra, naar het RSC. Zij vertelt dat E. Hümeyra op een publieke site van Facebook zwart probeert te maken door beledigende teksten over haar te plaatsen. De rechercheur die eerder contact had met Tugba, belt haar twee dagen later terug en geeft haar advies dat ze meteen 112 moet bellen als E. contact opneemt met Hümeyra. Ook geeft de rechercheur haar directe telefoonnummer.

24 mei 2018 – Eerste gesprek Veilig Thuis

Veilig Thuis voert een verkennend gesprek met Tugba. Primaire insteek bij Veilig Thuis na dit gesprek is het ‘herstellen van de eer binnen de familie’ van Hümeyra. Veilig Thuis maakt een afspraak met Hümeyra voor 30 mei met twee medewerkers, waarvan één gespecialiseerd is in eengerelateerd geweld.

¹³ Dit is het landelijke servicenummer (0800-8844) van de politie dat gebeld kan worden voor niet-spoedeisende vragen of problemen.

¹⁴ De meldplichtcontacten van E. met de Reclassering zijn in dit chronologisch overzicht niet allemaal opgenomen; alleen de meest relevante meldplichtgesprekken.

Veilig Thuis beschikt ook over medewerkers die gespecialiseerd zijn in stalking, maar schat de melding in eerste instantie in als een melding die voornamelijk gaat over een gewelddadige relatie. In de bevestigingsbrief die Hümeyra voor de afspraak op 30 mei ontvangt, staat dat Hümeyra bij Veilig Thuis is aangemeld door de politie omdat sprake is van geweld, bedreiging en stalking.

25 mei 2018 – Contact Slachtofferhulp met Hümeyra

Hümeyra belt met Slachtofferhulp omdat ze ondersteuning en advies vraagt bij het invullen van formulieren voor de rechtszaak op 16 augustus. Genoteerd wordt dat Hümeyra zich niet veilig voelt, al drie weken niet naar buiten gaat en erg verdrietig en gestrest is.

29 mei 2018 – Contacten met het RSC

Op 29 mei belt Tugba driemaal¹⁵ naar het RSC en meldt dat E. Hümeyra ondanks het contactverbod weer lastig valt met berichten en telefoontjes. Na vele telefoontjes heeft Hümeyra uiteindelijk opgenomen en tegen E. gezegd dat hij haar met rust moet laten. Daarop dreigde E. foto's van Hümeyra te verspreiden en haar zwart te maken op Facebook. 's Avonds belt Tugba met het RSC met de mededeling dat E. een foto op Facebook heeft geplaatst met daaronder de vermelding: *'wie haar vindt, krijgt 3200 euro'*. Daarnaast meldt zij dat Hümeyra continu gebeld wordt (meer dan 50 keer anoniem). De telefonist noteert dat Hümeyra ten einde raad en angstig is.

30 mei 2018 – Gesprek Hümeyra bij Veilig Thuis en aangifte van stalking

Hümeyra, haar moeder en Tugba hebben in de middag een gesprek met de procesregisseur van Veilig Thuis. Ze begrijpen niet goed waarom E. in vrijheid mag wachten op de rechtszitting van 16 augustus. Ze geven aan dat E. Hümeyra op dat moment veertig tot vijftig keer per dag belt en dat hij niet stopt met het zoeken van contact. Daarnaast zet hij dreigende berichten op social media en beschuldigt hij Hümeyra van diefstal. Het gezin heeft gehoord dat E. gevaarlijk is, zo heeft hij tegen Hümeyra verteld dat hij een ex-vriendin in elkaar heeft geslagen en dat hij de broer van de ex-vriendin heeft neergestoken.

Veilig Thuis spreekt af dat de familie zelf hulpverlening voor Hümeyra zal inschakelen, terwijl Veilig Thuis hulpverlening voor haar ouders zal organiseren. Veilig Thuis stelt een veiligheidsplan op. Hierin staat dat de onveiligheid die door E. wordt veroorzaakt vooral een politieaangelegenheid is. De volgende veiligheidsafspraken worden gemaakt:

- Iedere keer dat E. contact zoekt, wordt er aangifte gedaan.
- Hümeyra blijft de komende periode thuis. Van 19 juni tot 15 augustus verblijft Hümeyra met haar ouders in Turkije.

Hümeyra doet dezelfde middag conform de afspraak met Veilig Thuis¹⁶ aangifte van stalking door E. In Zij verklaart dat zij, ondanks de schorsende voorwaarden die aan E. opgelegd zijn, door hem is benaderd via social media met bedreigende boodschappen en dat hij haar publiekelijk zwartmaakt. Hij zegt onder meer dat hij niet zonder Hümeyra kan en hij geeft aan zelfmoord te willen plegen. Ook verklaart Hümeyra dat ze de vorige dag 44 keer anoniem is gebeld. Ze heeft één keer de

¹⁵ Twee maal in de middag en eenmaal in de avond.

¹⁶ De politie informeert Veilig Thuis dat het gezin op het bureau zit en aangifte doet.

telefoon opgenomen en daarvan is een opname gemaakt. De politie stelt de opname veilig. De ochtend van de aangifte wordt ze nog 15 keer anoniem gebeld. Hümeýra is bang dat E. verder gaat met zijn stalking. Ze verzoekt de politie om een strafrechtelijk onderzoek in te stellen.

De politie maakt geen individuele beoordeling van de beschermingsbehoefte¹⁷ van Hümeýra. Ook vult de politie de 'vragenlijst bij stalking' uit de 'Werkinstructie Stalking'¹⁸ niet in. Deze vragenlijst en werkinstructie maken het mogelijk het dreigingsniveau en de urgentie vast te stellen.¹⁹ Hoewel handhaving van het contactverbod een gezamenlijke taak van de politie en Reclassering is²⁰, stelt de politie de Reclassering niet in kennis van deze aangifte.

De officier van justitie geeft toestemming om E. aan te houden.

31 mei 2018 – E. belt het RSC en signalering in opsporingsregister OPS

In de nacht van 30 op 31 mei belt E. het RSC. Hij zegt dat hij zijn contactverbod heeft overtreden. E. geeft aan dat hij zich niet volgens afspraak kan melden op bureau Marconiplein in Rotterdam omdat hij in Breda verblijft. Hij zegt dat hij zich op 3 juni in de avond zal melden. De melding wordt doorgezet naar het basisteam Delfshaven. Als een medewerker van dit team hem belt geeft E. aan dat hij zich niet komt melden.

In de ochtend wordt in de briefing van de politie besproken dat E., wiens foto wordt getoond, mag worden aangehouden. Nadat men verschillende keren langs zijn huisadres is gegaan geeft zijn moeder aan dat E. in Turkije is.

Men besluit E. te signaleren in het opsporingsregister (OPS)²¹. Dit gebeurt op grond van artikel 84 Wetboek van Strafvordering²² (overtreding van de schorsingsvoorwaarden). Desgevraagd heeft het OM schriftelijk aan de Inspectie JenV aangegeven dat het plan was om E., zodra hij aangehouden was, te horen omtrent de nieuwe aangifte tegen hem en deze zaak dan (indien bewijsbaar) tezamen met de oorspronkelijke zaak aan de rechter voor te leggen.

31 mei 2018 – E. komt meldplichtcontact met Reclassering niet na

Als E. niet op zijn afspraak met de toezichthouder van de Reclassering komt, neemt de toezichthouder contact met hem op. E. vertelt dat hij gezocht wordt door de politie omdat hij het contactverbod met Hümeýra heeft overtreden. Hij durft niet meer op de meldplichtafpraak te komen omdat hij bang is dat hij wordt aangehouden.

¹⁷ Een individuele beoordeling vindt plaats om de beschermingsbehoeften van slachtoffers te bepalen en zo nodig maatregelen te treffen. (richtlijn 2012/29/EU minimumnormen slachtoffers) vanaf 1 juni 2018 tevens 'Aanwijzing slachtofferrechten' van het OM.

¹⁸ 'Werkinstructie Stalking', raadpleegbaar via de digitale werkomgeving van de politie (Kompol). In het artikel 'Stalking, verbod van geweld' uit het Politietijdschrift Blauw van 31 mei 2014 wordt hier al naar verwezen.

¹⁹ Om het niveau van ongerustheid te bepalen, maakt de politie volgens de 'Werkinstructie Stalking' gebruik van het screeningsinstrument SASH. (Screening Assessment for Stalking and Harassment).

²⁰ Conform de Aanwijzing voorwaardelijke vrijheidsstraffen en schorsing van voorlopige hechtenis onder voorwaarden (2015A002) en de Aanwijzing executie van het Openbaar Ministerie (2014A013).

²¹ Dit houdt in dat E. op een lijst geplaatst is van personen die moeten worden opgespoord en aangehouden.

²² Artikel 84 lid 1 Strafvordering. 'Indien de verdachte de voorwaarden niet naleeft, of indien uit bepaalde omstandigheden blijkt van het bestaan van gevaar voor vlucht, kan zijne aanhouding worden bevolen door het openbaar ministerie.'

De reclasseringsmedewerker neemt vervolgens contact op met de politie in het Veiligheidshuis, dat in hetzelfde gebouw als de Reclassering gehuisvest is. De politiemedewerker is niets bekend over de overtreding van het contactverbod door E.

31 mei 2018 – Contact Slachtofferhulp met Hümeyra

Een algemeen begeleider van Slachtofferhulp spreekt met Hümeyra na de melding door de politie van haar aangifte van stalking op 30 mei. De medewerker noteert dat sprake is van de derde aangifte in korte tijd en dat het steeds dezelfde persoon betreft. Hümeyra geeft in het gesprek aan dat ze al weken niet buiten komt en dat ze niet 'normaal' kan leven. E. belt haar 30 tot 35 keer per dag. Afgesproken wordt dat Hümeyra op korte termijn door Slachtofferhulp wordt benaderd voor een gesprek over beschermingsmaatregelen.

1 juni 2018 - Aangifte van belediging door Hümeyra

Op 1 juni doet Hümeyra aangifte tegen E. van belediging. Ze vertelt dat ze in de nacht na de aangifte van 30 mei diverse berichten via Snapchat binnengekregen heeft. Het zijn screenshots van een openbare Facebookpagina, waardoor iedereen de geplaatste berichten kan zien en lezen. Als Hümeyra een screenshot opent, ziet ze een foto van zichzelf voorzien van beledigende en beschuldigende teksten. De berichten zijn geplaatst door een persoon met het Facebookaccount Deli Bekir. Hümeyra zegt dat dat E. is. Het is een account dat eerder door E. is gebruikt. Ze voelt zich heel erg beledigd en in haar eer en goede naam aangetast.

Hümeyra overhandigt de screenshots aan de politie. Ze vindt het heel vervelend dat E. haar lastig blijft vallen terwijl dat in strijd is met zijn schorsingsvoorwaarden.

De politie maakt geen individuele beoordeling van Hümeyra's beschermingsbehoefte²³ en vult de 'vragenlijst bij stalking' niet in. Hierdoor worden de risico's en de urgentie wederom niet in beeld gebracht.

De politie stelt de Reclassering wederom niet in kennis van de aangifte.

2 juni 2018 – Hümeyra heeft contact met het RSC

Op 2 juni belt Hümeyra het RSC. Zij geeft aan dat ze moest laten weten als haar stalker weer contact opneemt en dat E. die dag haar meerdere malen heeft gebeld. Zij wil weten of ze steeds de telefoon op moet nemen, want dat was door de politie aangegeven. De melding wordt doorgezet naar het basisteam centrum. Welk advies vanuit het basisteam gegeven wordt, blijkt niet uit het dossier.

4 juni 2018 – Eerste contact gezin Hümeyra met Stichting Arosa

Veilig Thuis heeft de Stichting Arosa²⁴ ingeschakeld om in gesprek te gaan met Hümeyra's ouders. Een caseworker van de Stichting Arosa heeft deze dag een gesprek met Tugba.

²³ Met ingang van 1 juni 2018 dient de opsporingsambtenaar is op grond van art. 51aa lid 3 Wetboek van Strafvordering en art.10 van het Besluit slachtoffers van strafbare feiten ervoor te zorgen dat dat het slachtoffer, tijdens of zo spoedig mogelijk na het eerste contact, een tijdige en individuele beoordeling krijgt om specifieke beschermingsbehoeften te onderkennen en om te bepalen of en in welke mate het slachtoffer tijdens het strafproces en de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen van bijzondere maatregelen gebruik moet kunnen maken, gelet op zijn bijzondere kwetsbaarheid voor secundaire en herhaalde victimisatie, voor intimidatie en voor vergelding. Dit betekent dat de politie bij het opnemen van de aangifte structureel en gestructureerd aandacht heeft voor de situatie van het slachtoffer. Vanaf het eerste persoonlijke contact met de politie wordt beoordeeld of sprake is van een kans op herhaling of andere kwetsbaarheid.

5 juni 2018 – E. wil afspraak maken om zich te melden

E. belt het RSC omdat hij een afspraak wil maken om zich te melden. Hij wordt telefonisch doorverbonden naar het basisteam Delfshaven. Hij zegt alleen dat hij op woensdag 6 juni om 14.30u opgehaald wil worden bij het hek van het politiebureau, omdat hij anders niet veilig zou zijn. De politiemedewerker geeft aan dat hij zich meteen kan melden, maar dat wil E. niet.

Vervolgens zet de politie het kenteken van de auto van E. in het ANPR-systeem (Automatic Number Plate Recognition) zodat hij kan worden opgespoord.

Dezelfde dag geeft Hümeýra aan de politie van district stad door dat ze tussen 19 juni en 15 augustus met haar ouders in Turkije zal zijn, omdat zij zich niet meer veilig voelt in Nederland.

5 juni 2018 – Aangifte van 30 mei wordt in behandeling genomen

De verbalisant noteert dat de aangiften van Hümeýra in behandeling genomen zijn en dat hij geprobeerd heeft te bellen met de officieren van justitie die aan de zaak gekoppeld zijn.

Aangezien E. gesignaleerd staat, wordt de zaak aan ZSM overgedragen voor het geval hij aangehouden wordt. De signalering en de twee aangiften van 30 mei en van 1 juni worden bij ZSM gelegd met de opmerking dat het met prioriteit behandeld moet worden en de dader buiten heterdaad aangehouden mag worden.

7 juni 2018 – E. komt meldplichtcontact met Reclassering niet na

Op 7 juni komt E. niet op zijn afspraak bij de Reclassering. De reclasseringsmedewerker maakt met E. een nieuwe afspraak voor meldplicht op 13 juni. De toezichthouder belt met de broer van E. en spreekt diens voicemail in met het verzoek om terug te bellen.

De volgende dag noteert de toezichthouder dat hij zich zorgen maakt, aangezien E. uit beeld is en ook zijn broer niet bereikbaar is. De toezichthouder vraagt zich af of hij melding moet doen bij de officier van justitie. Na overleg met een collega besluit hij om een week te wachten tot zijn collega - de vaste contactpersoon van E. - terug is.

9 juni 2018 – Op zoek naar E.

Hümeýra belt in de middag het RSC dat zij een filmpje van E. heeft gekregen waarin zichtbaar is dat hij op zijn woonadres is. De politie gaat naar het huis van E. De agenten noteren dat zij niet het idee hebben dat E. thuis is. Ze noteren achteraf in BVH dat ze op dat moment geen signalement van E. tot hun beschikking hebben. Ze nemen contact op met Hümeýra, die zegt dat zij via Snapchat weet dat E. op dat moment vlakbij bij een coffeeshop zit. Hierna stellen de agenten een onderzoek in. E. wordt evenwel niet gevonden. Later ontvangt Hümeýra nog een bericht waarin E. een foto stuurt waarop van afstand te zien is dat er meerdere politieauto's bij E. voor de deur staan.

²⁴ Arosa biedt opvang en begeleiding aan vrouwen, mannen en kinderen die hulp nodig hebben bij problemen rond huiselijk geweld, uitbuiting, bedreiging of een opeenstapeling van problemen. Ook heeft Arosa een adviserende functie.

11 juni 2018 – Contact Hümeýra met het RSC over contact met E.

Op 11 juni belt Hümeýra in het begin van de avond met het RSC dat haar doorverbindt met het basisteam centrum. Zij is benaderd door E. via een Snapchataccount waarin hij laat weten dat hij van plan is om over twee dagen naar Turkije te vluchten. Hij wil Hümeýra nog één keer zien en afspreken. Hümeýra wil niet afspreken, maar wil wel dat E. aangehouden wordt. De politiemedewerker legt Hümeýra uit te gaan uitzoeken wat mogelijk is en later terug te bellen.

In de avond neemt de operationeel coördinator contact op met de officier van justitie. Deze gaat niet akkoord met een vooropgezet plan om Hümeýra met E. te laten afspreken. De officier van justitie geeft aan dat als Hümeýra hem mocht tegenkomen, zij de politie kan bellen.

13 juni 2018 – Contact met het RSC

Op 13 juni in de avond neemt Tugba weer contact op met het RSC. Ze vertelt (weer) dat E. een contactverbod heeft met Hümeýra, maar dat hij nog dagelijks contact met haar zoekt. Hümeýra's zus zegt dat ze bang is dat er een keer wat gebeurt. Ze wil weten of Hümeýra haar telefoonnummer mag wijzigen aangezien E. haar soms 50 keer per dag belt. Tugba vraagt of Hümeýra de dag erna door de politie teruggebeld kan worden met een niet-anoniem nummer, omdat E. ook vaak anoniem belt. Een medewerker van het basisteam centrum belt de volgende dag met Tugba en geeft aan dat Hümeýra een ander nummer kan gebruiken. Tugba geeft ook aan dat ze zich afvraagt waarom het zo lang duurt dat de politie E. aanhoudt.

14 juni 2018 – Hümeýra heeft gesprekken met Slachtofferhulp

Hümeýra heeft een gesprek met een juridisch medewerker van Slachtofferhulp over ondersteuning bij het strafproces op 16 augustus over de aangiften van 8 mei. De medewerker noteert dat Hümeýra recent een nieuwe aangifte van stalking heeft gedaan. E. overtreedt het contactverbod telkens, maar de politie kan er op dat moment niets mee omdat E. op de vlucht is.

Hümeýra heeft diezelfde dag ook een gesprek met een medewerker van het team Algemene Dienstverlening van Slachtofferhulp²⁵. Deze noteert onder meer dat Hümeýra erg emotioneel is. Ze vertelt dat ze gestalkt wordt door E. en dat hij haar niet wil loslaten. Ze kan zich niet concentreren en is gezakt voor haar examen. Ze schaamt zich heel erg en wil er liever niet over praten.

15 juni 2018 – Mailcontact Slachtofferhulp met OM

De juridisch medewerker van Slachtofferhulp mailt de officier van justitie de vraag of er nog iets gaat gebeuren met de recente aangifte van belaging (stalking) op de zitting van 16 augustus. De officier van justitie reageert nog dezelfde dag dat de belaging niet in de tenlastelegging staat, maar dat het er wellicht nog bij komt. Daarvoor verwijst de officier van justitie naar de assistent officier van justitie. De juridisch medewerker van Slachtofferhulp brengt Hümeýra van de mailwisseling op de hoogte en maakt in afwachting van het antwoord van het OM alvast een (voorlopige) schriftelijke slachtofferverklaring.

²⁵ Het team Algemene Dienstverlening helpt slachtoffers om hun leven weer op te pakken. Ze kunnen lichamelijke, financiële, juridische, psychische en sociale klachten hebben door wat hen overkomen is, (bron: <https://www.slachtofferhulp.nl/vrijwilligerswerk/vrijwilliger-algemene-dienstverlening/>).

19 juni 2018 – Hümeýra gaat met ouders naar Turkije omdat ze zich niet veilig voelt in Nederland

19 juni 2018 – Meldplichtcontact E. met Reclassering

E. heeft een meldplichtafpraak met de toezichthouder. Hij durft het gebouw niet naar binnen te gaan uit angst aangehouden te worden door de politie. De toezichthouder spreekt met E. op straat voor het gebouw van de Reclassering.

De toezichthouder noteert dat E. weer gedrag vertoont uit zijn slechtere periodes: *'waar krenking de belangrijkste factor is van de steeds terugkerende ontsporingen'*. De toezichthouder raadt E. met klem aan zich te blijven melden. De toezichthouder noteert: *'graag overleg met OvJ'*.

19-22 juni 2018 – Contact toezichthouder Reclassering met OM

De toezichthouder belt en mailt met de officier van justitie. De toezichthouder geeft aan dat E. weet dat hij zich moet melden bij de Reclassering maar op de vlucht is omdat hij bang is dat hij wordt opgepakt vanwege het overtreden van de voorwaarden tijdens het schorsingstoezicht. De toezichthouder geeft aan dat de politie op zoek is naar E. omdat ze hem daarover wil horen. Er is geprobeerd om E. te motiveren zich te melden, maar E. durft niet te komen zolang hij gesignaleerd staat. Zolang E. zich niet komt melden neemt het risico op middelengebruik toe met het gevaar voor drugsgelateerde psychoses, aldus de Reclassering.

De (zaaks)officier van justitie stuurt op 22 juni een mail terug naar de toezichthouder. De officier van justitie vat het eerdere bericht van de toezichthouder samen dat de signalering van E. het toezicht belemmert omdat E. nu niet meer naar de gesprekken durft te komen en dat mede daardoor de situatie van E. nijpend wordt. De officier van justitie zegt toe te bekijken of een 'streng gesprek' een betere optie is dan een aanhouding. Omdat er mogelijk sprake is van een nieuwe aangifte²⁶, zegt de officier eerst de stand van zaken in dat kader te moeten bekijken, alvorens te beslissen.

27 juni 2018 - Casusoverleg Huiselijk Geweld in Veiligheidshuis

De zaak wordt besproken op het casusoverleg Huiselijk Geweld²⁷ in het Veiligheidshuis²⁸. Het verslag van het overleg is als volgt:

Pleger staat per 1-6-2018 gesignaleerd. Heeft schorsingstoezicht, komt betrokkene op afspraken toezicht? Slachtoffer in beeld bij Veilig Thuis, is overgedragen aan Arosa op 5-6-2018. Is nog niet bekend bij Arosa.
Actie: casus repeaten / opnieuw agenderen op 25-7-2018.'

²⁶ Op dat moment liggen er twee nieuwe aangiften van Hümeýra (30 mei en 1 juni)

²⁷ In het casusoverleg Huiselijk Geweld bespreken Veilig Thuis, OM, politie, Reclassering, Jeugdbescherming, Raad voor de Kinderbescherming, Arosa en Centrum Voor Dienstverlening onder voorzitterschap van een procesregisseur complexe casuïstiek. Ze richten zich daarbij op interventies t.b.v. slachtoffers, daders en kinderen als die in het spel zijn.

²⁸ In het Veiligheidshuis werken ketenpartners uit de straf-, zorg- en de bestuurlijke keten samen. Het Veiligheidshuis focust op mensen die naast justitiecontacten nog meer problemen hebben. Onder regie van het Veiligheidshuis ontstaat één gezamenlijk beeld van de situatie en werken de partners vanuit één plan en bundelen zorg, straf en bestuurlijke interventies.

3 juli 2018 – Contact OM met Slachtofferhulp

De assistent officier van justitie mailt met de juridisch medewerker van Slachtofferhulp over de vraag van 15 juni met betrekking tot de mogelijke uitbreiding van de tenlastelegging voor de zitting van 16 augustus (bedreiging en mishandeling) na de recente aangiften van Hümeyra van stalking. De assistent is op de hoogte van de nieuwe aangifte en weet dat E. gesignaleerd staat vanwege het overtreden van de schorsingsvoorwaarden. Het idee van het OM is om een eventueel nieuwe zaak over stalking, indien bewijsbaar, bij de oorspronkelijke zaak op de zitting van 16 augustus te voegen. Dan moet E. wel over de aangiften van 30 mei en 1 juni door de politie worden gehoord. Op 4 juli laat de assistent officier van justitie aan Slachtofferhulp weten dat de politie bezig is om E. te traceren, maar dat dat tot op heden niet gelukt is en E. over de nieuwe aangiften nog niet is gehoord. Slachtofferhulp brengt Hümeyra hiervan op de hoogte.

23 juli 2018 – Contact Slachtofferhulp met Hümeyra

De juridisch medewerker van Slachtofferhulp mailt Hümeyra dat de tenlastelegging nog niet is uitgebreid. Het verzoek aan Hümeyra is of de opgestelde concept slachtofferverklaring klopt en of er nog ontwikkelingen zijn: heeft ze nog wat van E. gehoord, hoe voelt ze zich eronder? Hümeyra antwoordt twee dagen later vanuit Turkije dat ze continu verzoeken op Snapchat van E. krijgt. Ook stuurt hij steeds foto's en video's. Hümeyra heeft deze berichten opgeslagen.

24 juli 2018 – Intern overleg en contact Reclassering met OM

Na intern overleg mailt de toezichthouder een korte update naar de zaaksofficier. Daarin rapporteert de toezichthouder dat E. niet op de afspraak voor het opmaken van een adviesrapportage aan de rechtbank is gekomen. Sinds 3 juli heeft de Reclassering geen contact meer met E. Daardoor kan de Reclassering geen uitvoering geven aan de meldplicht en urinecontroles. Daarnaast geeft de toezichthouder aan dat de Reclassering geen toezicht kan houden op het contactverbod. E. overtreedt hiermee de bijzondere voorwaarden.

De toezichthouder schrijft dat de zaaksofficier op 12 juli op de hoogte gesteld is van de situatie. De Reclassering wacht de beslissing van het OM af. E. staat al gesignaleerd vanwege het overtreden van het contactverbod. De toezichthouder geeft aan dat er op dat moment geen goed zicht is op de risico's, maar dat niet uitgesloten kan worden dat het risico op recidive hoog is.

25 juli 2018 – Casus niet op agenda van casusoverleg Huiselijk Geweld in Veiligheidshuis

Hoewel op 27 juni in het casusoverleg Huiselijk Geweld besloten was dat de casus voor het volgende overleg geagendeerd moest worden, gebeurt dit niet. Geen van de betrokken organisaties merkt dit op. Daarmee verdwijnt de zaak van Hümeyra uit het zicht van het Veiligheidshuis en komt de zaak ook niet meer ter sprake.

2 augustus 2018 – Veilig Thuis stuurt afsluitbrief naar Hümeyra en haar familie

Veilig Thuis meldt dat ze de casus afsluit. Het gezin staat open voor vrijwillige hulpverlening en is aangemeld bij Arosa. In de afsluitbrief geeft Veilig Thuis aan dat met de casusregisseur afgesproken is dat ze de voortgang zullen monitoren na 25 september 2018 en 24 juni 2019.

In de afsluitbrief staat dat de volgende veiligheidsafspraken 'om te komen tot directe fysieke veiligheid' zijn gemaakt:

- 'Je hebt geen contact meer met E. door zijn oproepen en berichten niet te beantwoorden.'
- 'Je zoekt E. niet meer op.'
- 'Voordat je ouders in gesprek gaan met de ouders van E. stellen zij eerst Veilig Thuis op de hoogte zodat bekeken kan worden of en welke veiligheidsmaatregelen genomen moeten worden.' Tevens wordt in de brief aangegeven: 'Jouw fysieke en emotionele veiligheid is gewaarborgd doordat de gemaakte veiligheidsafspraken worden nageleefd.'

Ook wordt aangegeven om samen met de huisarts te bespreken of gesprekken met de praktijkondersteuner van de huisarts opgestart kunnen worden, 'zodat Hümeyra wel een vorm van begeleiding ontvangt'. Dit gebeurt overigens niet.

6 augustus 2018 –Reactie OM op vragen Slachtofferhulp en brief voor officier van justitie en rechter

De assistent officier van justitie laat Slachtofferhulp weten dat E. inderdaad tot op dat moment niet gevonden is en dus niet kan worden gehoord over stalking. Op zitting kan E. wel als bijzondere voorwaarde een contactverbod opgelegd krijgen. Om dit opgelegd te krijgen door de rechter hoeft hij niet op zitting aanwezig te zijn.

De juridisch medewerker van Slachtofferhulp brengt Hümeyra hiervan op 6 augustus op de hoogte. Zij heeft namens Hümeyra een brief opgesteld waarin zij onder meer laat weten dat zij op geen enkele wijze contact wil met E. en dat het van groot belang is dat E. verboden wordt contact met haar te zoeken of zich in de omgeving van haar huis te bevinden. Zij verzoekt de officier van justitie en de rechtbank om een contact-gebieds- en/of locatieverbod²⁹ voor E. als dadelijk uitvoerbare³⁰ bijzondere voorwaarde. In de brief geeft Hümeyra ook aan dat E. haar sinds de delicten van begin mei nog altijd niet met rust laat. Hümeyra geeft ook aan dat ze E. door de verhalen die hij over haar vertelt en de ervaring die zij met hem heeft, tot alles in staat ziet. Ze verzoekt de officier van justitie en de rechter daarom ook dat E. gedurende de proeftijd van een eventueel voorwaardelijk gedeelte van een op te leggen straf op geen enkele wijze met haar contact mag opnemen of zich in de buurt van haar huis begeven.

Indien de officier van justitie en de rechter aan dit verzoek geen gevolg zouden geven, verzoekt Hümeyra in de brief om tegen E. voor een periode van vijf jaar een contact-gebieds- en/of locatieverbod op grond van artikel 38v Wetboek van Strafrecht³¹ te vorderen dan wel op te leggen: *'Er dient immers gelet op alle omstandigheden rekening mee te worden gehouden dat verdachte opnieuw een strafbaar feit tegen mij zal plegen, dan wel zich belastend naar mij zal gedragen.'*

9 augustus 2018 – Reclassering geeft advies voor zitting van 16 augustus

Op verzoek van het OM stelt de Reclassering een advies over E. op voor de rechtszitting van 16 augustus. In dit advies is onder meer een risico-inschatting³² opgenomen. De kans op recidive door E. wordt ingeschat op 'hoog', evenals de kans

²⁹ Ex artikel 14c, tweede lid onder 5 en onder 6 Wetboek van Strafrecht.

³⁰ Er gelden speciale voorwaarden alvorens een uitspraak dadelijk uitvoerbaar kan worden opgelegd. Dit volgt uit een uitspraak van de Hoge Raad, 10 maart 2015, ECLI:NL:HR:2015:531. Dit arrest ziet op artikel 77za Wetboek van Strafrecht.: 'Alleen wanneer er ernstig rekening moet worden gehouden dat de veroordeelde wederom een misdrijf zal begaan dat gericht is tegen of gevaar veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van een of meer personen, is dadelijke uitvoerbaarheid mogelijk.'

³¹ Artikel 38v tweede lid sub a en sub b Wetboek van Strafrecht. Ook dit artikel leidt tot een contactverbod, maar is zwaarder, omdat elke keer als de verdachte dit verbod overtreedt, de voorwaardelijke straf ten uitvoer gelegd kan worden.

³² Ex artikel 14c, tweede lid onder 5 en onder 6 Wetboek van Strafrecht.

op (relationeel) geweld en letselschade. Bij E. zijn volgens de Reclassering op vele vlakken risicofactoren aanwezig.

In het advies staat onder meer dat E. een uitgebreide delictgeschiedenis kent in vermogens- en geweldsdelicten. In de toelichting geeft de Reclassering aan dat wanneer vrouwen afstand van E. nemen hij afdwingend, eisend, dreigend en fysiek agressief gedrag toont. Er is dan een groot risico op huiselijk geweld. Indien schuldig bevonden tekent zich volgens de Reclassering een voortzetting van een patroon in relationeel geweld af.

De Reclassering adviseert om bij E. een onderzoek door het NIFP³³ te laten verrichten om een actueel beeld van zijn psychisch- en cognitief functioneren te verkrijgen en de behandel mogelijkheden te kunnen laten vaststellen. Indien dit onderzoek niet kan plaatsvinden, adviseert de Reclassering een aantal bijzondere voorwaarden: meldplicht bij de Reclassering, ambulante behandeling (met mogelijkheid tot kortdurende klinische opname), drugsverbod, alcoholverbod en een contactverbod, waarbij de politie toeziet op de handhaving ervan.

15 augustus 2018 – Hümeýra keert terug uit Turkije

16 augustus 2018 – Inhoudelijke behandeling rechtszaak tegen E. en uitspraak

Op 16 augustus behandelt de rechtbank de zaak inhoudelijk.³⁴ Hümeýra wordt bijgestaan door een juridisch medewerker van Slachtofferhulp.

De rechtbank veroordeelt E. tot 6 weken gevangenisstraf waarvan 3 weken voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar.

De rechtbank stelt daarbij onder meer als algemene voorwaarden dat E:

- zich voor het einde van de proeftijd niet schuldig maakt aan een strafbaar feit;
- medewerking verleent aan reclasseringstoezicht;

en als bijzondere voorwaarden dat E:

- meewerkt aan urineonderzoek ter controle op het gebruik van verdovende middelen en/of alcohol;
- gedurende de proeftijd op geen enkele wijze contact zal op (laten) nemen, zoeken of hebben met Hümeýra en haar zus Raziye.

Ook wordt E. veroordeeld tot een schadevergoeding aan Hümeýra van € 750,-.

De rechtbank beveelt dat de bijzondere voorwaarden dadelijk uitvoerbaar zijn. Dat betekent dat het contactverbod van kracht is ook als het vonnis nog niet onherroepelijk is omdat de beroepstermijn nog loopt of betrokkene in hoger beroep is gegaan. E. is niet bij de zitting aanwezig. Zijn advocaat stelt na de zitting hoger beroep in. In afwachting van zijn hoger beroep blijft E. in vrijheid.

20-23 augustus 2018 – Hervatting toezicht op E. door Reclassering

E. meldt zich op 20 augustus bij zijn toezichthouder voor urinecontrole. De toezichthouder noteert dat E. erg argwanend is. Omdat argwaan en wraakzucht meestal afnemen als E. geen drugs meer gebruikt, besluit de toezichthouder de ontwikkeling even af te wachten tot de week erna. Op 23 augustus meldt E. zich weer bij de Reclassering voor een urinecontrole. Deze laat een dalende waarde zien waaruit de Reclassering afleidt dat het beter gaat met E.

³³ Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie.

³⁴ Rechtbank Rotterdam. ECLI:NL:RBROT: 2018:10536, zaaksnummer 10/651019-18.

27 augustus 2018 – Contact toezichthouder Reclassering met OM

De toezichthouder mailt met de (zaaks)officier van justitie. De zitting is inmiddels achter de rug. E. was daar niet bij aanwezig waardoor de signalering open blijft staan. De toezichthouder meldt dat E. na overleg met zijn advocaat in hoger beroep gaat om in de tussentijd aan te kunnen tonen dat hij zich (aantoonbaar) aan het alcohol- en drugsverbod houdt. Inmiddels komt E. wekelijks op zijn meldplichtgesprekken waarbij ook een urinecontrole wordt uitgevoerd gezien het risico van delictgedrag bij drugsgebruik. De waardes zijn op basis van twee metingen dalend. E. wil stoppen met gebruiken zoals onder het eerdere drugs- en alcoholverbod ook lange tijd gelukt is, aldus de toezichthouder. E. durft echter niet naar huis en zijn familie wil dit ook niet wanneer er elk moment politie aan de deur kan komen. Hij slaapt bij vrienden, wat in de optiek van de Reclassering risicoverhogend werkt. De toezichthouder geeft aan dat de Reclassering de signalering 'er af wil hebben', zodat E. weer thuis kan slapen en wonen. De toezichthouder vraagt de zaaksofficier naar de mogelijkheden te willen kijken. Uit het dossier van de Reclassering blijkt niet dat er vanuit het OM gereageerd is op deze mail.

Desgevraagd heeft het OM aan de Inspectie JenV laten weten dat de officier van justitie besloten heeft de signalering te handhaven gezien de aard en ernst van de feiten waarvoor de (geschorste) voorlopige hechtenis van E. was bevolen en het feit dat er inmiddels (sinds eind mei) een nieuwe aangifte tegen hem lag.

28 augustus 2018 – Meldplichtcontact E. met Reclassering

De moeder van E. heeft gebeld met de toezichthouder. Zij heeft zorgen over de ideeën van haar zoon en is bang dat hij 'gekke dingen' zal doen. De toezichthouder spreekt in het meldplichtgesprek van met E. over zijn moeder en zijn relatie met haar. De toezichthouder bespreekt zijn (waan)ideeën met hem en geeft aan dat gebruik van drugs daar geen positieve invloed op heeft.

De toezichthouder noteert dat positief is dat E. heeft hardgelopen en met zijn broer naar de sportschool is geweest en dat hij sinds de laatste urinecontrole niets meer heeft gebruikt.

4 september 2018 – Start werkstraf E. voor strafbare feiten 2017 (met proeftijd) en meldplichtcontact met Reclassering

De toezichthouder heeft een kort gesprek met E. in verband met de intake voor zijn werkstraf die opgelegd is bij vonnis van 24 april 2018 voor de strafbare feiten die hij in mei 2017 heeft gepleegd. De toezichthouder noteert dat E. weer thuis slaapt ondanks zijn signalering en dat hij weer meer structuur heeft. De Reclassering heeft hierover geen contact met de politie.

13 september 2018 – Meldplichtcontact en urinecontrole E. bij Reclassering

De toezichthouder spreekt E. aan over het feit dat de waarden van zijn urineonderzoek op uitslagen van verdovende middelen weer gestegen zijn. Hij krijgt hiervoor van zijn toezichthouder een waarschuwing. De toezichthouder spreekt ook de broer van E. die zich zorgen maakt over hem.

14 september 2018 – Aanhouding en heenzending van E.

Op 14 september wordt E. door de politie aangehouden vanwege de signalering voor overtreding van het contactverbod dat hem op 11 mei was opgelegd als schorsingsvoorwaarde voor zijn voorlopige hechtenis. Omdat de rechtszitting inmiddels op 16 augustus is geweest en E. (bij verstek) is veroordeeld, had de signalering ingetrokken moeten worden. Dit maakt aanhouding van E. op die grond in eerste aanleg onrechtmatig.

In overleg met de officier van justitie besluit de politie vervolgens om E. 'op papier' heen te zenden voor overtreding van de schorsingsvoorwaarden en hem direct aan te houden op verdenking van stalking³⁵, waarvan Hümeyra op 30 mei aangifte heeft gedaan.

E. wordt hierover op dezelfde dag door de politie verhoord. Hij ontkent dat hij contact heeft gehad met Hümeyra en geeft aan dat Hümeyra via de telefoon van een vriendin juist steeds contact met hem zoekt. E. zegt op enig moment dat hij Hümeyra sinds 'de ruzie' van 8 mei nooit meer heeft gebeld en dat hij haar nummer niet heeft, maar later spreekt hij dat weer tegen. Ook over het gebruik van Facebookaccounts is zijn verklaring tegenstrijdig. Hij merkt op dat Hümeyra hem voor schut heeft gezet, valse aangiften doet en dat zij door een andere ex van hem wordt bespeeld.

In de middag beluisteren politiemedewerkers de telefonische geluidsopname die veilig gesteld was bij Hümeyra's aangifte van stalking op 30 mei om mogelijk de stem te herkennen van E. Ze noteren: *'Wij konden middels deze geluidsopname niet uitmaken, of de mannelijke stem die wij hoorden "de stem" was van de verdachte.'*

In de avond belt een agent met Hümeyra om te vragen of ze nog contact heeft met E. tegen wie zij aangifte heeft gedaan. De agent noteert dat Hümeyra zegt dat zij sinds de aangiften op geen enkele manier nog contact heeft gehad met E. Wel kreeg zij via social media 'Snapchat'-berichten maar ze kan verder niet bewijzen dat deze afkomstig zijn van E. aldus de agent.

14 september 2018 – Gesprek Hümeyra met Slachtofferhulp op ZSM

Hümeyra spreekt die middag, nadat E. is aangehouden, op ZSM met een juridisch medewerker van Slachtofferhulp. Hümeyra geeft aan dat E. haar nog steeds lastigvalt via Snapchat. Hij gebruikt steeds andere accounts en zegt dat hij haar wil zien en dat hij beledigende teksten op muren zal schrijven met haar naam erbij. Ook benadert hij Hümeyra's vriendin en zegt dat hij haar zal slaan als Hümeyra niet met hem in gesprek gaat. Hümeyra zegt dat ze geen melding meer bij de politie heeft gedaan, omdat ze niet kan bewijzen dat de berichten van E. komen. De politie heeft haar verteld dat het geen nut heeft deze incidenten te melden als ze geen bewijs heeft dat E. het doet. Hümeyra geeft aan dat ze erg ongelukkig is. Ze is bang dat er iets met haar zal gebeuren. De medewerker noteert: *'Benadeelde wil dat verdachte lang vast komt te zitten, zodat ze niet meer bang voor hem hoeft te zijn.'*

³⁵ Artikel 285b lid 1 Wetboek van Strafrecht: 'Hij, die wederrechtelijk stelselmatig opzettelijk inbreuk maakt op eens anders persoonlijke levenssfeer met het oogmerk die ander te dwingen iets te doen, niet te doen of te dulden dan wel vrees aan te jagen wordt, als schuldig aan belaging, gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of een geldboete van de vierde categorie.'

14 september 2018 – Contact Reclassering met ZSM

Vanuit ZSM wordt aan de toezichthouder per mail gemeld dat E. is aangehouden op verdenking van stalking, maar dat het ook kan gaan om overtreden van de schorsingsvoorwaarden.

De toezichthouder mailt vervolgens naar ZSM dat het toezicht op E. weer loopt sinds de zitting van 16 augustus, waar E. zelf niet aanwezig was. Om die reden stond de signalering nog open. De toezichthouder laat weten dat E. zijn wekelijkse meldplichtafspraken nu nakomt en dat er met een enkele uitzondering dalende waardes te zien zijn in zijn drugsgebruik. De Reclassering wil het toezicht graag voortzetten op de ingeslagen weg.

Het verleden heeft aangetoond dat urinecontroles en wekelijkse meldplichtgesprekken een goede uitwerking hebben op E., aldus de Reclassering.

14 september 2018 – Voorwaardelijk sepot OM

Het OM besluit dezelfde dag tot een voorwaardelijk sepot in verband met recente bestraffing (sepotcode 51). In de sepotbrief van 14 september die aan E. is gericht, schrijft het OM dat E. ter zake van de verdenking van de belaging op 31 mei 2018³⁶ niet wordt vervolgd.

De motivering hiervoor is dat de recente bestraffing van E. op 16 augustus vervolging niet noodzakelijk maakt. Het OM heeft desgevraagd aan de Inspectie JenV de volgende toelichting gegeven:

‘Dit (sepot) had betrekking op het overtreden van de schorsende voorwaarden in mei. Voor de hoofdzaak was verdachte al veroordeeld. Wanneer beide feiten samen zouden zijn gedagvaard zou er in de strafoplegging rekening mee gehouden zijn. Wanneer deze zaak nadien was aangebracht bij de rechtbank, dan had de rechtbank rekening moeten houden met de eerdere veroordeling van augustus. De vraag is dan of er extra straf zou zijn opgelegd.

Een voorwaardelijk sepot met een proeftijd van 2 jaar kan dan worden gebruikt als stok achter de deur. Daaraan kan nog worden toegevoegd dat de zaakofficier van justitie in de overdracht heeft doorgegeven dat het voor de te nemen afdoeningsbeslissing van belang was om na te gaan bij het slachtoffer of zij na haar aangifte nog door verdachte was lastig gevallen. Als het antwoord daarop “nee” was, zou (mede afhankelijk van de aard en ernst van wat uiteindelijk bewijsbaar was) een voorwaardelijk sepot (recente bestraffing) in de rede kunnen liggen.’

Dezelfde dag wordt de signalering van E. ingetrokken.

In de avond ontvangt de toezichthouder van de Reclassering ter kennisname vanuit ZSM de mail dat de zaak voorwaardelijk geseponeerd is met een proeftijd van twee jaar, zonder bijzondere voorwaarden. Ook staat in de mail dat de officier van Justitie E. indringend heeft toegesproken. Wat er in dit gesprek is besproken is niet vastgelegd.

³⁶ Ten onrechte gedateerd op 31 mei; de aangifte van belaging was van 30 mei.

22 september 2018 – Hümeysra appt met juridisch medewerker Slachtofferhulp

Hümeysra appt met haar juridisch contactpersoon bij Slachtofferhulp dat ze heeft gehoord dat E. al weer vrijgelaten is. Ze begrijpt er niets van en heeft ook hierover geen bericht ontvangen. De medewerker adviseert Hümeysra het Informatiepunt voor Slachtoffers van het OM te bellen om te horen wat er met de aangifte gebeurd is.

26 september 2018 - Contact Hümeysra met RSC

Op 26 september belt Hümeysra weer met het RSC. Zij geeft aan dat E. allerlei vervelende dingen naar haar en haar vriendin via Whatsapp en mail stuurt. De medewerkster van het RSC zegt dat dit geen 'strafrechtelijke bedreigingen' zijn. Met de melding van Hümeysra gebeurt vervolgens niets.

28 september 2018 – Hümeysra stuurt berichten van E. door naar Slachtofferhulp, Slachtofferhulp meldt overtreding contactverbod door E. aan OM

E. blijft Hümeysra benaderen en zij wil hulp om hem te laten stoppen. Ze stuurt berichten die ze op 25 september heeft ontvangen door naar de juridisch medewerker van Slachtofferhulp, die haar adviseert aangifte te doen bij de politie. Hümeysra meldt dat de politie zegt niets te kunnen doen omdat er geen bedreiging in de berichten staat. De medewerker noteert: *'Lopende contactverbod niet meegenomen door politie.'* En: *'N.B: beslissing in stalkingszaak is genomen, maar cliënt heeft nog geen brief gehad van die beslissing.'*

De juridisch medewerker van Slachtofferhulp neemt diezelfde dag naar aanleiding van het overtreden van het contactverbod per mail contact op met de officier van justitie. De medewerker van Slachtofferhulp verwijst naar de uitspraak van de rechter op 16 augustus, waaruit blijkt dat aan E. de bijzondere voorwaarde opgelegd is dat hij geen contact mag hebben met Hümeysra en dat deze bijzondere voorwaarde dadelijk uitvoerbaar is. De medewerker stuurt de officier van justitie een bericht door van E. dat Hümeysra op 25 september heeft ontvangen. Hij geeft daarin aan dat Hümeysra hiermee naar de politie is gegaan, maar dat die er niets mee wil doen omdat het geen bedreiging is.

Hümeysra vertelt dat de politie haar gezegd heeft dat het contact van E. met haar niet kan worden gezien als een strafrechtelijke bedreiging en daarmee ook niet als een overtreding van het contactverbod. Omdat de medewerker van Slachtofferhulp hoopt dat er wel iets mee gebeurt, mailt hij de officier van justitie. Hij schrijft onder meer dat Hümeysra zich ernstige zorgen maakt om haar veiligheid en dat zij het vertrouwen in de politie begint te verliezen, omdat haar aangiften en meldingen (bijna) niets uithalen.

5 oktober 2018 – Medewerker Veilig thuis heeft contact met Hümeysra's zussen

De procesregisseur van Veilig Thuis belt in het kader van de monitoring met de zussen van Hümeysra. Zij geven aan dat de familie teleurgesteld is in het rechtssysteem. De ouders hebben veel stress en de familie is bang. Door de stress is de familie vergeten contact te leggen met Arosa voor het opstarten van hulp na hun vakantie. De procesregisseur stuurt opnieuw een mail naar Arosa om contact te leggen met de familie en geeft haar directe telefoonnummer. Op 8 oktober 2018 start Arosa vervolgens de hulpverlening.

15 oktober 2018 – Officier van justitie stuurt reactie op mail van Slachtofferhulp

De officier van justitie bevestigt in een mail aan de juridisch medewerker van Slachtofferhulp dat E. inderdaad is veroordeeld tot een (deels voorwaardelijke) gevangenisstraf, met als één van de voorwaarden dat hij zich moet houden aan een contactverbod. De officier van justitie geeft aan dat de berichten die E. verstuurt niet bedreigend van aard hoeven te zijn en alleen al door het opnemen van contact hij de voorwaarde overtreedt. Dan komt in beginsel een vordering tot tenuitvoerlegging van de voorwaardelijke straf in beeld aldus de officier van justitie. Dat er ook een voorwaardelijk sepot ligt, komt niet in de mail aan de orde.

De officier van justitie geeft in de mail aan Slachtofferhulp aan dat het in deze zaak lastig zal zijn om aan te tonen dat berichten daadwerkelijk van E. afkomstig zijn. Het is kennelijk niet vanaf een eigen account verstuurd en zijn naam staat er niet bij, aldus de officier van justitie. De officier van justitie benadrukt dat het belangrijk is dat Hümeýra alle berichten bewaart. Over enige tijd kan dan eventueel worden bekeken of de berichten op enigerlei wijze afkomstig zijn van E. De officier van justitie benadrukt ook dat als Hümeýra zich door de berichten of andere gebeurtenissen onveilig gaat voelen, zij dit echt bij de politie moet melden. De mededeling van de politie dat zij daar niet over gaan is volgens de officier van justitie niet correct.

21 oktober 2018 – Hümeýra ontvangt sepotbeslissing van OM

Hümeýra ontvangt een brief de officier van justitie, gedateerd 17 oktober 2018, waarin deze aangeeft dat er geen strafzaak komt tegen E. met de volgende motivering:

Waarom komt er geen strafzaak?

De verdachte heeft al straf gekregen in een andere strafzaak. De verdachte is kort geleden al bestraft voor een ander misdrijf. Het Openbaar Ministerie wist op dat moment niet dat hij ook verdachte was in uw strafzaak.³⁷ Hadden we dat wel geweten, dan had de officier van justitie niet een veel hogere of andere straf geëist. Ik keur het gedrag van de verdachte af, maar ik vind het niet nodig om de verdachte nog een keer voor de rechter te laten komen.

Het OM geeft in de brief aan dat de verdachte een proeftijd is opgelegd³⁸, die inhoudt dat E. twee jaar niets mag doen wat strafbaar is. Als hij dat toch doet, dan beslist de officier van justitie dat hij alsnog voor de rechter moet komen. Ook wordt Hümeýra er op gewezen dat als zij het niet eens is met de beslissing van de officier, zij hiertegen een klacht op grond van artikel 12 Wetboek van Strafvordering in kan dienen.

21 oktober 2018 – Slachtofferhulp ondersteunt Hümeýra bij klachtprocedure

De juridisch medewerker van Slachtofferhulp biedt Hümeýra aan een klachtbrief tegen de sepotbeslissing op te stellen. Hierbij noteert de medewerker *‘vertrouwen cliënt in politie en justitie is inmiddels fors gedaald.’*

³⁷ De aangiften van stalking dateerden van 30 mei en 1 juni dus voor de rechtszitting van 16 augustus.

³⁸ In de brief van 17 oktober staat: ‘Maar ik heb wel een proeftijd met verdachte *afgesproken*.’

23 oktober 2018 – Arosa sluit hulpverlening aan familie van Hümeýra af

Arosa sluit de hulpverlening af. Genoteerd wordt dat betrokkenen zelf acties hebben uitgezet in het kader van juridische ondersteuning en psychische hulpverlening. Arosa heeft veiligheidsafspraken gemaakt voor het geval verdachte contact zoekt en deze teruggekoppeld aan Veilig Thuis.

6 november 2018 – Slachtofferhulp ondersteunt Hümeýra bij klachtprocedure

Hümeýra appt op 6 november met de juridisch medewerker van Slachtofferhulp en laat weten dat E. haar op 5 november op haar werk gebeld heeft en haar heeft uitgescholden. Klaarblijkelijk stond hij buiten het restaurant want hij kon zien wat ze aan het doen was.

Haar werkgever heeft Hümeýra gevraagd ontslag te nemen omdat hij geen problemen wil. Hümeýra laat weten dat E. haar maar blijft lastigvallen.

De juridisch medewerker adviseert Hümeýra om de politie te bellen en te zeggen dat er een contactverbod loopt en dat ze bij haar werkgever, al dan niet anoniem, om een verklaring kunnen vragen. Later blijkt dat de werkgever geen verklaring – ook niet anoniem - wil afleggen bij de politie.

23 november 2018 – Onduidelijkheid over terugbelverzoek Hümeýra

Op 23 november krijgt de wijkagent van de wijk waar Hümeýra woont, een mail van het RSC dat een terugbelverzoek van 5 november (naar aanleiding van het lastigvallen van Hümeýra op haar werk) nog openstaat. De wijkagent leest de registratie en ziet dat de zaak in behandeling is bij een rechercheur. Hij stuurt een mail naar de rechercheur waarin hij aangeeft dat er volgens hem een contactverbod is. Hij geeft aan dat er naar zijn mening eerst nog een aantal zaken door de recherche moeten worden opgepakt zoals overleg met de officier van justitie of E. wellicht aangehouden kan worden voor het overtreden van zijn schorsingsvoorwaarden. De wijkagent vraagt de rechercheur of deze contact op wil nemen met Hümeýra, aangezien de rechercheur de zaak inhoudelijk goed kent en hij (de wijkagent) het druk heeft. Hij stelt voor dat er anders misschien gekeken moet worden of er iemand met het taakaccent huiselijk geweld deze zaak verder kan behandelen. De rechercheur belt vervolgens naar de wijkagent en vraagt hem het verzoek toch zelf op te pakken omdat de rechercheur daarvoor (ook) geen tijd heeft en nu met andere zaken bezig is. De melding blijft openstaan.

3 december 2018 – Werkstraf door E. voltooid

De werkstraf van E. in verband met de strafbare feiten die hij in mei 2017 heeft gepleegd is afgerond.

5 december 2018 - Contact Hümeýra met RSC

Op 5 december belt Hümeýra met het RSC. Zij geeft aan dat E. het contactverbod met haar meerdere malen overtreden heeft. Zij wil daarvoor een aanvullende aangifte doen. Er wordt een afspraak gemaakt voor 10 december.

10 december 2018 – Hümeýra doet aangifte van overtreden contactverbod

Op 10 december in de middag heeft Hümeýra de afspraak waarvan in de agenda van de verbalisant staat: *'Meisje van 16 wil een aanvullend proces verbaal maken inzake contactverbod.'*

Hümeýra vertelt aan de verbalisant wederom de geschiedenis van de stalking door E. Met name de laatste gebeurtenis waarbij E. haar op haar werk heeft gebeld komt ter sprake. Hümeýra vraagt aan de verbalisant waarom tegen E. niet wordt opgetreden ondanks dat hij het contactverbod overtreedt.

De verbalisant besluit om na te vragen hoe het precies zit met het contactverbod en wat ze precies moet doen. In het systeem BOSZ³⁹ ziet ze welke rechercheur de eerdere aangiften heeft behandeld en gaat naar de rechercheur toe. De rechercheur, die betrokken was bij de aangiften van 8 mei, zegt dat er een contactverbod was voor drie maanden en dat het contactverbod inmiddels is verlopen. De rechercheur raadt de verbalisant aan om een nieuwe aangifte voor stalking op te nemen. De verbalisant vertelt vervolgens aan Hümeýra dat uit navraag bij de recherche blijkt dat het contactverbod drie maanden van kracht was en nu niet meer geldt. Hümeýra geeft aan dat die informatie over het contactverbod niet juist kan zijn omdat de rechter op 16 augustus een contactverbod voor twee jaar aan E. heeft opgelegd. De verbalisant gaat vervolgens weer naar de rechercheur die nogmaals aangeeft dat het contactverbod aan E. voor drie maanden was opgelegd en inmiddels niet meer van kracht is. De rechercheur in kwestie raadpleegt BVH niet. Nadat Hümeýra het politiebureau heeft verlaten belt zij met de juridisch medewerker van Slachtofferhulp. Hümeýra vertelt dat de politie heeft aangegeven dat er geen sprake is van het overtreden van het contactverbod. Op advies van de juridisch medewerker gaat Hümeýra terug naar het politiebureau. Via de telefoon van Hümeýra spreekt de juridisch medewerker met de agent. De juridisch medewerker legt de situatie aan de agent uit en zegt dat er sinds augustus een dadelijk uitvoerbaar contactverbod tegen E. loopt. De juridisch medewerker geeft Hümeýra via de app nog het parketnummer van het vonnis van 16 augustus door, zodat zij dat bij de aangifte aan de verbalisant kan doorgeven.

Door de tegenstrijdige informatie over de duur van het contactverbod besluit de verbalisant één en ander goed uit te zoeken. Ze spreekt met Hümeýra af om de volgende dag om 19:00 uur de aangifte te vervolgen. Voordat Hümeýra het politiebureau verlaat, laat ze aan verbalisant een foto op haar telefoon zien waarop de armen van E. zijn te zien met wapens in zijn handen.⁴⁰ Hümeýra geeft aan dat ze de foto enkele weken geleden heeft ontvangen. De verbalisant vraagt om de foto toe te mailen. Als dat niet lukt vraagt de verbalisant aan Hümeýra deze te printen en de dag daarop mee te nemen.

11 december 2018 – Vervolg aangifte en intern overleg over vervolgstappen

Op 11 december komt Hümeýra volgens afspraak op het politiebureau. De verbalisant legt uit dat interne navraag heeft uitgewezen dat het contactverbod drie maanden geldig was en dat er een nieuwe aangifte moet worden opgenomen. Hümeýra geeft aan dat ze er niets van snapt. Hümeýra appt vervolgens naar de juridisch medewerker van Slachtofferhulp dat ze weer bij de politie is en dat wederom wordt aangegeven dat het contactverbod slechts voor drie maanden geldig was en inmiddels is verlopen.

³⁹ BOSZ: Betere Opsporing Door Sturing op Zaken. Het programma BOSZ heeft tot doel de sturing door het Openbaar Ministerie op de politie te verbeteren. De sturing heeft betrekking op de actuele werkvoorraad, de kwaliteit van dossiers en betere terugkoppeling en verantwoording van de aangeleverde zaken.

⁴⁰ Hümeýra herkent de armen van E. omdat op zijn handen opvallende tatoeages zijn aangebracht, onder andere van de motorclub 'No Surrender' en een tatoeage van een meisjeshoofd.

De medewerker van Slachtofferhulp belt vervolgens met de verbalisant, dezelfde als de dag ervoor. De medewerker van Slachtofferhulp legt nogmaals uit dat er een door de rechter opgelegd contactverbod voor twee jaar openstaat welke dadelijk uitvoerbaar is en hij noemt daarbij het parketnummer en de namen van de zittingsofficier en de zaaksofficier. Ook geeft hij aan dat de politie kan bellen met de ZSM officier. De medewerker van Slachtofferhulp hoort ook van de agent dat Hümeyra een foto heeft van de verdachte met een vuurwapen.

Naar aanleiding van hetgeen de verbalisant gehoord heeft van de medewerker van Slachtofferhulp en de foto op de telefoon van Hümeyra besluit zij contact op te nemen met de operationeel expert die dienst heeft (zie verder *'intern overleg bij politie over vervolgstappen'*). Vervolgens gaat de verbalisant verder met het opnemen van de aangifte tegen E. van 'stalking dan wel bedreiging'. Hümeyra verwijst in haar verklaring naar de eerdere aangiften die ze heeft gedaan tegen E. en het contactverbod dat door de rechter aan hem opgelegd is. Hümeyra verklaart dat E. haar na vele aangiften en een veroordeling wegens mishandeling en bedreiging nog steeds niet met rust laat. Ze verklaart heel bang te zijn voor E. omdat hij ook lid is van een motorbende, drugs gebruikt en verteld heeft dat hij een wapen bezit. Ze durft niet alleen naar school (haar vader brengt haar) of alleen over straat te lopen.

Hümeyra geeft aan dat zij ernstig in haar persoonlijke levenssfeer wordt beperkt door haar angst voor E. en verzoekt de politie om een strafrechtelijk onderzoek in te stellen.

Intern overleg bij politie over vervolgstappen 11 december

De operationeel expert die door de verbalisant is benaderd laat de foto met de vuurwapens zien aan een commandant van het arrestatieteam, die toevallig voor een andere zaak op het bureau is en legt hem de situatie voor. De operationeel expert vraagt de commandant van het arrestatieteam⁴¹ of dit 'AT-waardig' is. Gezien de gegeven informatie, aangevuld met wat over E. bekend is in BVH, antwoordt de commandant van het arrestatieteam daar positief op.

Vervolgens vindt er die avond een overleg plaats tussen de operationeel expert, de justitieel chef van de opsporing, de dienstdoende politiechef en de commandant van het arrestatieteam. Hierbij worden de opties doorgesproken, waaronder het aanhouden van E. in zijn woning. De volgende overwegingen spelen daarbij een rol:

- de foto waarop E. met vuurwapens te zien is, is niet recent genomen en minimaal vijf weken oud; de ervaring leert dat personen hun vuurwapen dikwijls niet thuis bewaren;
- Hümeyra verklaart dat het al langere tijd rustig is. E. heeft op dat moment drie weken geen contact gezocht. Er is op dat moment volgens betrokkenen geen acute dreiging;
- het is onbekend waar E. op dat moment is;
- het risico is dat bij een poging om E. in zijn woning aan te houden, hij niet thuis is en hij vervolgens vlucht. Dit heeft mogelijk nadelige gevolgen voor Hümeyra. De mogelijkheden om E. te traceren (door te posten, hem te achterhalen via andere opsporingsmethoden) worden overwogen, maar omdat de foto reeds minimaal vijf weken oud is, is de dreiging minder acuut volgens betrokkenen.

⁴¹ Het arrestatieteam treedt op zodra sprake is van een levensbedreigende situatie of deze zou kunnen ontstaan.

Op basis van bovenstaande overwegingen wordt besloten dat E. die avond niet aangehouden wordt in zijn woning. Er wordt besloten om de zaak aan de recherche over te dragen en ondertussen te proberen te achterhalen, waar E. verblijft. Doel hiervan is ervoor te zorgen dat: *'er een panklare zaak ligt met wettelijk en overtuigend bewijs zodat de verdachte langer vastgehouden kan worden'*. Zo wil men tot een gecontroleerde aanhouding komen en de stalking stoppen.

De 'vragenlijst bij stalking' speelt bij de besluitvorming geen rol. Er wordt over deze zaak geen contact opgenomen met het OM. Er wordt geen contact opgenomen met een doelgroepen-coördinator of een taakaccenthouder binnen de politie, die gespecialiseerd zijn in stalking. Vanuit de politie wordt geen melding gedaan aan de officier van justitie of de Reclassering dat E. het door de rechtbank opgelegde contactverbod (mogelijk) heeft overtreden.

Op basis van het overleg over de vervolgstappen, wordt genoteerd dat de zaak naar de recherche wordt gestuurd. De aangifte van Hümeyra komt die avond echter niet bij de recherche terecht.

11 december 2018 – Melding van politie aan Veilig Thuis

De politie doet een zorgmelding aan Veilig Thuis. Veilig Thuis noteert dat de verdachte opnieuw contact gezocht heeft met het slachtoffer en dat Hümeyra en Tugba aangifte hebben gedaan, zoals ook aangeraden door Veilig Thuis en passend bij de veiligheidsafspraken. De melding moet nog inhoudelijk beoordeeld worden.

12 december 2018 – Slachtofferhulp ontvangt aanmelding van de politie

Ook Slachtofferhulp krijgt een aanmelding van de politie en noteert dat daarin geen beschermingsmaatregelen vermeld staan, anders dan de zorgmelding aan Veilig Thuis. De politie heeft geen kwetsbaarheden op het gebied van herhaling/vergelding aangegeven, aldus Slachtofferhulp.

13 december 2018 – Zaak komt via query bij recherche die besluit over vervolgacties

Twee dagen na de aangifte van Hümeyra komt de zaak via een query⁴² bij de recherche in beeld. De oorspronkelijke aangifte is niet direct bij de recherche binnengekomen.⁴³

Samen met de doelgroepencoördinator huiselijk geweld overleggen de recherchechef en de casescreener hoe de zaak effectief opgepakt kan worden. Het is nu duidelijk dat E. een fors strafblad heeft en het bedreigen van Hümeyra structureel van aard lijkt te zijn. De recherchechef is van mening dat de bedreigingen van Hümeyra als stalkingszaak opgepakt moet worden en niet als losstaande incidenten om op die manier een stevige zaak tegen E. op te bouwen.

De recherchechef spreekt ook met de rechercheur die de zaak in mei in behandeling had, om na te gaan hoe de zaak nu ingeschat moet worden. Deze geeft aan dat de zaak enkele weken geleden afgehandeld is en dat E. eerder met een sepot is heengezonden. De rechercheur vertelt dat er één zaak geseponneerd is en dat uit

⁴² In BVH worden query's gedraaid op bepaalde zoektermen die, bijvoorbeeld samenhangen met huiselijk geweld. Het resultaat van de query wordt onderzocht, waarna besloten wordt of er verder actie op moet worden ondernomen.

⁴³ Waarom de aangifte van 11 december niet via de 'reguliere weg' aan de recherche is overgedragen blijft ook na het onderzoek van de Inspectie JenV onduidelijk.

één zaak een contactverbod is voortgekomen, maar weet niet precies wat op dat moment de stand van zaken is. De rechercheur vertelt ook dat Hümeyra een aantal keer gebeld heeft en dat haar steeds geadviseerd is, als er wat gebeurt, 112 te bellen zodat de politie actie kan ondernemen. De rechercheur geeft ook aan dat het de laatste tijd best wel rustig is in die zin dat E. zich gedurende enkele weken op de vlakte houdt.

Naar aanleiding van de aangifte van 11 december heeft de recherche nog enkele vragen. Het is op dat moment niet duidelijk welke aangiften Hümeyra precies gedaan heeft en of er contactverboden van kracht zijn. Ook is niet duidelijk genoeg wat inmiddels tegen de stalking ondernomen is en hoe het precies zit met de foto die E. verstuurd heeft met de wapens. Die foto is niet in het bezit van de recherche. De recherchechef besluit dat die aspecten nader onderzocht moeten worden. Bij het daarvoor geëigende team (interventies) is op dat moment op korte termijn geen capaciteit beschikbaar om dit uit te zoeken wegens andere onderzoeken die hoge prioriteit hebben. Ook andere teams hebben niet de mogelijkheid om dit op te pakken. Na het weekend (het is op dat moment donderdag) zijn er mogelijkheden om zaken uit te zoeken.

Daarop besluit de recherchechef iemand uit het eigen team hiervoor vrij te maken. Er wordt een actielijst opgesteld die door de drukke werkzaamheden binnen de recherche na het weekend op 17 december worden opgepakt.

17 december 2018 – Afspraak over aanvullende aangifte

Op maandag 17 december is er weer meer capaciteit en wordt de aangifte opgepakt. Naar aanleiding van de overwegingen dat nader onderzoek is vereist en omdat men aanvullende vragen heeft over de aangifte van Hümeyra, wordt een afspraak met Hümeyra gemaakt voor het doen van een aanvullende aangifte op dinsdag(middag) 18 december.

17 december 2018 – Contact Hümeyra met Slachtofferhulp

De juridisch medewerker van Slachtofferhulp heeft in de ochtend vanuit ZSM telefonisch contact met Hümeyra om te vragen hoe het gaat en of ze al wat gehoord heeft. Hümeyra vertelt dat ze de volgende dag bij de politie moet komen. Genoteerd wordt dat Hümeyra bang is voor escalatie.

17 december 2018 – Terugbelverzoek van 5 november wordt opgepakt

Op 17 december krijgt de wijkagent het terugbelverzoek van 5 november 2018 nogmaals toegestuurd van het RSC. Hij belt die ochtend met Tugba, die vertelt dat er inmiddels aangifte is gedaan. De wijkagent noteert dat Hümeyra's zus aangeeft dat zij de afgelopen week niets vernomen hebben van E.

18 december 2018 – Afmelding meldplichtcontact door E. bij Reclassering

E. heeft om 13.00u een afspraak met zijn toezichthouder van de Reclassering. Maar zegt deze af via Whatsapp. De toezichthouder belt hem rond 11.30u. E. zegt dat hij problemen heeft met zijn auto waardoor hij niet kan komen. E. geeft aan dat het goed met hem gaat. Ze maken vervolgens een nieuwe afspraak voor twee dagen later.

18 december 2018, 13:00 uur

Hümeyra wordt doodgeschoten in de fietsenstalling bij haar school aan de Essenburgstraat.

3

Analyse van de aanpak van de stalking door Bekir E.

De gebeurtenissen die chronologisch zijn beschreven in hoofdstuk twee worden in dit hoofdstuk geanalyseerd. Allereerst wordt inzichtelijk gemaakt volgens welke uitgangspunten de betrokken organisaties moeten handelen. Deze uitgangspunten zijn beschreven in aanwijzingen, werkinstructies (protocollen) en richtlijnen van deze organisaties.⁴⁴ Daarna is beschreven hoe het in de casus van Hümeyra feitelijk is verlopen.

Dit gebeurt aan de hand van de elementen die essentieel zijn voor een goede aanpak van stalking.⁴⁵ Dit zijn het 'herkennen van de (mogelijke) stalking' (3.1), de 'risico-inschatting en slachtofferveiligheid' (3.3), het organiseren en oppakken van 'zaaksverantwoordelijkheid en regie' (3.5) en de 'samenwerking en communicatie' (3.7). Deze elementen moeten niet alleen afzonderlijk worden gezien maar ook in samenhang met elkaar worden beschouwd.

3.1 Herkennen van de stalking

Het herkennen van de stalking is de eerste stap die de basis vormt voor alle (noodzakelijke) elementen die daarop volgen zoals de risico-inschatting, het organiseren van zaaksverantwoordelijkheid en regie en de samenwerking en communicatie binnen en tussen betrokken organisaties.

Het herkennen van stalking wordt gezien als één van de lastigste elementen van dit delict. Kenmerkend voor stalking is dat de afzonderlijke gedragingen niet steeds herkenbaar zijn als een strafbaar feit. Er is pas sprake van stalking als het gedrag systematisch inbreuk maakt op iemands persoonlijke levenssfeer.

Om een dossier op te bouwen is een opeenstapeling van feiten nodig. Het is dus van belang dat men de verschillende gebeurtenissen in samenhang beschouwt om zicht te krijgen op het patroon. Het is de ernst, frequentie en intensiteit van de gedragingen die bepalen of deze kunnen worden beschouwd als crimineel gedrag.⁴⁶ Het herkennen van de stalking is vooral van belang met oog op de bescherming van het slachtoffer en het stoppen van het stalkingsgedrag van de dader.

⁴⁴ Zie bijlage I.

⁴⁵ Zie ook 'De uitdagingen in het effectief aanpakken van stalking' (Voerman en Brandt, 2019) en onderzoeksrapporten (o.a. TweeSteden, 2016), het programma 'Aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling' en de 'Werkinstructie Stalking'.

⁴⁶ C.P.M. Cleiren, J.H. Crijns & M.J.M. Verpalen, Strafrecht: tekst en commentaar. Deventer: Wolters Kluwer 2018.

Een les die naar voren kwam uit de fataal afgelopen stalking van Linda van der Giesen⁴⁷ is dat niet onevenredig nadruk moet worden gelegd op de strafrechtelijke aanpak van de dader maar dat (ook) in een vroegtijdig stadium oog is voor de positie en bescherming van het slachtoffer. Het kunnen herkennen van de gedragingen die wijzen op stalking is daarom van groot belang. Zo schrijft het programma 'Eén aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling' voor dat bij het eerste contact met slachtoffer moet worden doorgevraagd naar de feiten en omstandigheden. Bij het herkennen (van de aard en risico's) van stalking kunnen instrumenten zoals de vragenlijst stalking en het SASH-instrument behulpzaam zijn.

Om te voorkomen dat ogenschijnlijk losstaande incidenten niet met elkaar in verband worden gebracht maakt de regionale eenheid van de politie Rotterdam onder andere gebruik van een query. Deze query wordt sinds anderhalf jaar gebruikt.⁴⁸ De query zoekt op steekwoorden (ex-partner, geweld etc.) om informatie te filteren en te veredelen.

Het zal dikwijls de politie zijn die de (eerste) signalen van stalking krijgt. Maar ook bij organisaties zoals Veilig Thuis, Slachtofferhulp als ook binnen het Veiligheidshuis kunnen signalen over stalking binnenkomen. Mede daarom is (in latere instantie) het aanwijzen van een zaaksverantwoordelijke en het voeren van regie (zie paragraaf 3.5) en samenwerking en communicatie (paragraaf 3.7) van belang. Zo voorkomt men dat er signalen over stalking verloren gaan.

3.2 Herkennen van stalking in de praktijk

Na de aangifte van mishandeling en bedreiging door Hümeyra op 8 mei 2018 is het voor alle betrokken partijen (politie, Reclassering, OM, Veilig Thuis en Slachtofferhulp) duidelijk dat sprake is van een ernstige zaak. Dit mede gezien de leeftijd van Hümeyra en de criminele antecedenten van E. Door de politie wordt de zaak direct gelabeld als huiselijk geweld en op ZSM⁴⁹ gekwalificeerd met 'code rood'. Code rood betekent dat de zaak als complexe zaak wordt aangemerkt door relevante ketenpartners met het oog op een integrale aanpak die is gericht op zowel de verdachte als het slachtoffer. De zaak wordt aangemeld voor het casusoverleg huiselijk geweld van het Veiligheidshuis.

Er zijn vrijwel direct aanwijzingen dat meer aan de hand is dan (alleen) de mishandeling en bedreiging waarvan Hümeyra aangifte heeft gedaan. Dit blijkt bijvoorbeeld als op 9 mei tijdens het verhoor de telefoon van E. wordt bekeken. Tussen 8 en 9 mei heeft hij circa honderd keer naar Hümeyra gebeld zonder dat zij heeft opgenomen. Uit sms-berichten op zijn telefoon blijkt dat E. ook dreigt om zaken over Hümeyra online te zetten.

Dat men ervan overtuigd is dat het om meer dan alleen mishandeling en bedreiging gaat blijkt ook uit het feit dat zowel Slachtofferhulp als de Reclassering adviseren om E. een contact- en locatieverbod op te leggen. Op 11 mei wordt E. voorgeleid aan de rechter-commissaris die beslist dat hij heengezonden mag worden in afwachting van zijn rechtszaak waarbij hij onder andere als voorwaarde stelt:

⁴⁷ Onderzoeksrapport TweeSteden (conclusies en aanbevelingen). Commissie Eenhoorn, 17 mei 2016.

⁴⁸ Bron: Interview 21090507.

⁴⁹ Voor veel voorkomende criminaliteit waaronder ook mishandeling en bedreiging vallen, waarbij sprake is van een aangehouden verdachte, is er de zogeheten ZSM-aanpak. Deze houdt in dat politie, Openbaar Ministerie (OM), Reclassering, Raad voor de Kinderbescherming en Slachtofferhulp gezamenlijk beogen om snel en zorgvuldig te beslissen over de best passende afdoening.

‘de verdachte zal op geen enkele manier contact zoeken of hebben met Hümeyra (...), en haar zus Raziye’.

Na de tweede en derde aangifte door Hümeyra op 30 mei en 1 juni van stalking en belediging wordt steeds duidelijker dat sprake is van (mogelijke) stalking. Inmiddels zijn er talrijke signalen (zie chronologisch overzicht bevindingen) dat Hümeyra stelselmatig wordt lastiggevallen en bedreigd door E. waarmee hij de schorsende voorwaarden die hem zijn opgelegd overtreedt.

Naarmate de tijd verstrijkt stapelen de feiten zich op die er op wijzen dat sprake is van stalking door E. Hij is dan inmiddels gesignaleerd in OPS op grond van artikel 84 Wetboek van Strafvordering (overtreding van de schorsingsvoorwaarden). Het staat dan feitelijk vast dat hij stelselmatig inbreuk maakt op de persoonlijke levenssfeer van Hümeyra en haar familie. Hij geeft dat ook zelf aan.

Hoewel de stalking al in een vroegtijdig stadium is herkend door de politie, het OM, de Reclassering, Slachtofferhulp en binnen het Veiligheidshuis, blijft dit niet bij alle organisaties scherp op het netvlies staan. Bij de districtsrecherche van de politie Rotterdam komt de zaak pas weer in beeld door de query die gedraaid is op 13 december.⁵⁰ Aanvankelijk bestaat onduidelijkheid (over het contactverbod van E.) na de aangiften van Hümeyra op 10 en 11 december.⁵¹ Bij Veilig Thuis pakt men de zaak op als eerdergerelateerd geweld en niet als stalking en men volhardt hierin ook na signalen dat het wel om stalking gaat. In het Veiligheidshuis, waar de betrokken organisaties bij elkaar zitten, wordt de zaak niet doorgeagendeerd.

Kernpunten uit de analyse

- De gedragingen van E. worden door zowel de politie, het OM, de Reclassering, Slachtofferhulp als binnen het Veiligheidshuis enkele weken na de eerste aangifte als (mogelijke) stalking herkend. Men doorziet de stelselmatigheid van de inbreuken op de persoonlijke levenssfeer van Hümeyra.
- Hoewel de zaak bij Veilig Thuis wel als mogelijke stalking door de politie wordt aangeleverd, wordt dit door Veilig Thuis niet als zodanig herkend. Hierdoor krijgt het vanaf het eerste moment niet de juiste aandacht en richt Veilig Thuis zich onvoldoende op de bescherming van Hümeyra.

⁵⁰ Bron: Interview 20190502.

⁵¹ Bron: Interview 20190411 en Interview 20190507.

3.3 Risico-inschatting en slachtofferveiligheid

De politie krijgt jaarlijks grote aantallen aan stalking gerelateerde meldingen te verwerken, wat prioritering door een risico-inschatting noodzakelijk maakt.⁵² In de regio Rotterdam zijn bijvoorbeeld in 2018 in totaal 1.830 gevallen van bedreiging en stalking (artikel 285b Wetboek van Strafrecht) geregistreerd.⁵³

Een goede risico-inschatting om de ernst van de stalking en daarmee de mogelijke risico's voor het slachtoffer in kaart te brengen is essentieel bij de aanpak van stalking. Dit blijkt ook uit het eerder genoemde rapport van de commissie Eenhoorn. In de zaak van Linda van der Giesen is de politierespons bekritiseerd als ontoereikend. De commissie Eenhoorn stelt vast dat bij Van der Giesen sprake was van een evidente dreiging die door de politie ondanks de beschikbare informatie en het oplopende dreigingsbeeld onvoldoende is onderkend. *'Een dreigingsanalyse had de politie op een parallel spoor gezet om zich niet alleen op de strafzaak te richten, maar zich nadrukkelijk ook over de eigen veiligheid van Van der Giesen te ontfemen.'*⁵⁴

Een risico-inschatting draagt bij aan het vergroten van de slachtofferveiligheid omdat de risico's voor het slachtoffer en daarmee de noodzaak van (tijdige) interventie beter kunnen worden ingeschat. Hierdoor wordt ondervangen dat er (te) eenzijdig de nadruk komt te liggen op opsporing en vervolging van misdrijven. Op die manier wordt meer recht gedaan (zie ook de commissie Eenhoorn) aan artikel 3 van de Politiewet dat stelt:

'De politie heeft tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegd gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven.'

De aanwijzing van het OM 'Huiselijk geweld en kindermishandeling'⁵⁵ geeft kaders en regels voor de strafrechtelijke aanpak hiervan.⁵⁶ 'Huiselijk geweld en kindermishandeling' betreffen verschillende vormen van geweld, waarbij het steeds gaat om geweld dat gepleegd wordt door iemand uit de directe persoonlijke omgeving van het slachtoffer.⁵⁷

Er zijn diverse vormen waarin huiselijk geweld tot uiting kan komen, bijvoorbeeld door fysieke mishandeling en stalking.⁵⁸ In de aanwijzing van het OM komt het aspect 'risico-inschatting' (in de aanwijzing 'veiligheids- en risicotaxatie' genoemd) nadrukkelijk aan de orde. Veiligheids- en risicotaxatie vormen derhalve in alle stadia van opsporing en vervolging een belangrijke leidraad voor (prioritering van) handelen.

⁵² Centraal Bureau voor Statistiek, 2019. Soort misdrijf: bedreiging en stalking (Geweldsmisdrijf omschreven in 284a en 285b Wetboek van Strafrecht) Totaal geregistreeerde misdrijven 2018 in Nederland: 26.060. Totaal opgehelderde misdrijven 2018: 12.640. Totaal geregistreeerde verdachten: 15.080.

⁵³ Bron CBS, 2019. Regio Rotterdam. Soort misdrijf: Bedreiging en stalking.

⁵⁴ Onderzoeksrapport TweeSteden (conclusies en aanbevelingen). Commissie Eenhoorn, 17 mei 2016.

⁵⁵ Openbaar Ministerie: Aanwijzing huiselijk geweld en kindermishandeling (2016A003).

⁵⁶ Zie ook bijlage I: 'Juridische en beleidsmatige context'.

⁵⁷ Ook een dreigende situatie waarin ex-partners niet onder één dak samenleven wordt door de politie benaderd als 'Huiselijk Geweld'.

⁵⁸ Zie bijlage I: 'Juridische en beleidsmatige context'.

De aanwijzing slachtofferrechten geeft invulling aan de taken en bevoegdheden van het OM in relatie tot slachtoffers.⁵⁹ In deze aanwijzing komt de risico-inschatting van slachtoffers eveneens aan de orde. Hierover is onder meer opgenomen:

‘Met deze individuele beoordeling worden de beschermingsbehoeften van het slachtoffer onderkend, waardoor een passende bescherming kan worden geboden.’⁶⁰

Naast bovengenoemde aanwijzingen van het OM speelt bij de risico-inschatting in relatie tot de veiligheid van het slachtoffer ook het programma ‘Eén aanpak huiselijk Geweld en Kindermishandeling’⁶¹ een belangrijke rol. Daarbij is het uitgangspunt dat bij huiselijk geweld een aantal generieke stappen worden gezet die altijd worden uitgevoerd.⁶² Doel is om het geweld zo snel mogelijk te stoppen. Samenwerkende organisaties moeten samenhangende hulp bieden, gericht op duurzaam herstel van veiligheid.

Naast de generieke stappen die bij huiselijk geweld altijd genomen moeten worden, wordt binnen dit programma aan een aantal doelgroepen met specifieke problemen extra aandacht besteed. Het programma noemt in dat kader de ‘vragenlijst bij stalking’.⁶³ De vragenlijst biedt medewerkers van de politie de mogelijkheid om op een laagdrempelige manier aan de hand van veertien vragen het niveau (ernst) van de stalking in te schatten. Een volgende stap is volgens het programma het zogeheten SASH-instrument⁶⁴ dat ook gebruikt kan worden voor een risico-inschatting. (*‘Om het niveau van ongerustheid in een stalkingszaak te bepalen’*). De SASH onderscheidt drie niveaus van ongerustheid (levels of concern), te weten laag, gemiddeld en hoog.

In de kennisomgeving van de politie (KOMPOL)⁶⁵ zijn de stappen te vinden die in het geval van stalking volgens de ‘Werkinstructie Stalking’ genomen moeten worden. Daar is ook de vragenlijst stalking te vinden die bij een aangifte van stalking gebruikt kan worden.

3.4 Risico-inschatting en slachtofferveiligheid in de praktijk

Uit de bevindingen komt naar voren dat Hümeýra zich ernstig bedreigd voelt door E. Zowel uit haar aangiften, de meldingen bij het RSC, de rechtszitting op 16 augustus, de gesprekken bij zowel Slachtofferhulp als bij Veilig Thuis blijkt dat zij (grote) angst heeft voor gewelddadigheden door E. Ook geeft zij meermalen aan zich ernstig beperkt te voelen in haar persoonlijke levenssfeer doordat E. haar continu lastigvalt onder andere via Facebook en Whatsapp.

⁵⁹ Aanwijzing slachtofferrechten (2018A005).

⁶⁰ Artikel 51aa lid 3 onder b Wetboek van Strafvordering; Nota van Toelichting bij art. 10 van het Besluit slachtoffer van strafbare feiten, p. 20.

⁶¹ ‘Eén aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling’ Politie, Veilig Thuis en OM.

⁶² Te weten: ‘bel veilig thuis’, ‘Doe de kindcheck’, ‘vraag goed door’, verzamel bewijsmateriaal’, ‘ga eerdere registraties over betrokkenen na’ en ‘maak altijd een Veilig Thuis melding op’.

⁶³ Zie bijlage II.

⁶⁴ SASH staat voor ‘Screening Assessment for Stalking and Harassment’.

⁶⁵ Kennis op maat politie (Kompol) en de mediacollecție zijn de belangrijkste kennisdiensten van de Politieacademie.

Zoals eerder aangegeven (paragraaf 3.1 en 3.2) is het na de eerste aangifte door Hümeyra op 8 mei 2018 al snel duidelijk bij de politie, de Reclassering, Veilig Thuis, Slachtofferhulp en ook in het Veiligheidshuis dat sprake is van een ernstige situatie die bijzondere alertheid vereist. Er is op het adres van Hümeyra op 9 mei een AOL gemaakt zodat de politie bij eventuele dreiging direct kan reageren. Daarnaast doet de politie op 10 mei bij Veilig Thuis een zorgmelding.

Na de eerste aangiften op 8 mei 2018 wordt de zaak nog benaderd vanuit de invalshoek van bedreiging en mishandeling. Stalking komt op dat moment nog niet (expliciet) ter sprake. Er vindt geen individuele beoordeling plaats van het slachtoffer zoals in de aanwijzing slachtofferrechten van het OM is beschreven⁶⁶:

*'Alle slachtoffers, ongeacht leeftijd of delict, worden door een opsporingsambtenaar tijdig individueel beoordeeld.⁶⁷ Doel van de individuele beoordeling is een systematische bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie, herhaald slachtofferschap, intimidatie en vergelding. Met deze individuele beoordeling worden de beschermingsbehoeften van het slachtoffer onderkend, waardoor een passende bescherming kan worden geboden.'*⁶⁸

Of en hoe de beschermingsbehoefte van Hümeyra is gewogen – anders dan op basis van persoonlijke inzichten - blijkt niet uit de stukken van de politie, het OM en/of het Veiligheidshuis.

Na de tweede en derde aangifte⁶⁹ op 30 mei en 1 juni (onder meer vanwege stalking) is inmiddels duidelijk dat E. zijn schorsende voorwaarden (onder andere het contactverbod met Hümeyra) heeft overtreden.⁷⁰ Op 31 mei wordt hij daarvoor door de officier van justitie gesignaleerd en mag E. buiten heterdaad worden aangehouden. Na deze aangiften wordt de 'Werkinstructie Stalking' niet gebruikt door de politie. Zo vindt op dat moment geen risico-inschatting plaats op basis van de vragenlijst stalking. Het SASH-instrument is op dat moment nog niet in gebruik bij de politie Rotterdam.⁷¹ Bij direct betrokkenen is het instrument ook niet bekend.⁷² Er vindt op dat moment bij de politie geen enkele vorm van veiligheids- en/of risicotaxatie plaats als leidraad voor (prioritering van) handelen zoals in de aanwijzing huiselijk geweld en kindermishandeling van het OM is voorgeschreven.

Als enige organisatie heeft Slachtofferhulp nadrukkelijk oog voor de aanhoudende inbreuk door E. op de persoonlijke levenssfeer van Hümeyra. De mate van dreiging en de kwetsbaarheid van Hümeyra als slachtoffer is hierdoor bij Slachtofferhulp duidelijker in beeld dan bij de andere organisaties. Slachtofferhulp vraagt expliciet aandacht bij het OM voor Hümeyra's positie. Ook later, bij de aangiften op 10 en 11 december, tracht Slachtofferhulp aandacht voor haar situatie te krijgen door de politie te attenderen op het geldende contactverbod.⁷³

⁶⁶ In overeenstemming met de richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten.

⁶⁷ Besluit slachtoffers van strafbare feiten, art. 10 lid 1.

⁶⁸ Artikel 51aa lid 3 onder b Wetboek van Strafvordering; Nota van Toelichting bij art. 10 van het Besluit slachtoffer van strafbare feiten, p. 20.

⁶⁹ Aangifte 30 mei 2018 proces-verbaalnummer: 2018160863-1 en 1 juni 2018, proces-verbaalnummer: 2018162958-1.

⁷⁰ Zie chronologisch overzicht van de gebeurtenissen op hoofdlijnen (hoofdstuk2).

⁷¹ Bron: o.a. interviews 20190405 en 20190507.

⁷² Bron: o.a. interviews 20190402, 20190404 en 20190325.

⁷³ Bron: interviews 20190411, 20190313 en dossier SHN 09-05-2018 – 18-12-208.

Als er vanuit het slachtofferperspectief naar de zaak wordt gekeken, zoals dat ook in het rapport van de commissie Eenhoorn⁷⁴ is gebeurd, dan zijn er tussen de zaak van Hümeyra en de zaak van Linda van der Giesen duidelijke overeenkomsten te zien. Ook Hümeyra wil dat de bedreigingen stoppen en zoekt naar bescherming. Ook bestaat bij Hümeyra toenemende frustratie over het feit dat ondanks het overtreden van contactverboden (ook na de veroordeling) niet tegen E. wordt opgetreden. In haar schriftelijke slachtofferverklaring komen beide elementen nadrukkelijk aan de orde.⁷⁵ Dat de dreiging serieus moet worden genomen blijkt ook uit het vonnis van de rechter op 16 augustus 2018 waarin staat dat er:

‘ernstig rekening mee moet worden gehouden dat de verdachte wederom een misdrijf zal begaan dat gericht is tegen- of gevaar veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van één of meer personen (...)’.

Hoewel Hümeyra meermalen haar best doet om aandacht te vragen voor haar situatie en zich onveilig voelt is er tegelijkertijd onvoldoende aandacht voor haar veiligheid bij de politie, het OM, Veilig Thuis en het Veiligheidshuis. Er wordt door geen van deze organisaties op enig moment overwogen of naast de zorgmelding bij Veilig Thuis en de AOL op haar adres meer nodig is om de veiligheid van Hümeyra te waarborgen. De betrokken organisaties – met uitzondering van Slachtofferhulp – zijn niet (volledig) op de hoogte van de stand van zaken en gaan er vanuit dat de veiligheid van Hümeyra gewaarborgd is door de Veilig Thuis melding (die overigens niet specifiek gericht is op de veiligheid van Hümeyra) en de AOL op haar adres. Andere mogelijkheden zoals persoonsalarm, regelmatig toezicht en/of surveillance worden niet overwogen. Evenmin wordt overwogen of een stopgesprek⁷⁶ met E. zinvol is. Hoe het OM bij de sepotbeslissing van 14 september de veiligheid van Hümeyra heeft gewogen is onduidelijk.

In het Veiligheidshuis komt de veiligheid van Hümeyra niet specifiek aan de orde in het casusoverleg van 27 juni.⁷⁷ Omdat de zaak door een vergissing niet meer wordt geagendeerd wordt haar zaak daar verder niet meer besproken.

Bij de politie doen zich een aantal markante momenten voor waaruit blijkt dat men zich vooral richt op de opbouw van de strafzaak tegen E. en dat de veiligheid van Hümeyra grotendeels buiten beeld blijft. Het meest in het oog springende moment is de bespreking bij de politie die volgt na de aangifte van 10 en 11 december. Een aantal leidinggevendens besluit - ondanks de foto waarop E. herkenbaar staat afgebeeld met een vuurwapen – geen extra maatregelen te treffen om Hümeyra te beschermen. De overwegingen daarbij zijn vrijwel uitsluitend gericht op de mogelijkheden om tegen E. een zaak op te bouwen. De ‘Werkinstructie stalking’ wordt niet gebruikt. Als de werkinstructie gevolgd zou zijn, dan was het risico voor de veiligheid voor Hümeyra als zeer hoog ingeschat, aangezien twaalf van de veertien vragen met ‘ja’ beantwoord kunnen worden.⁷⁸

⁷⁴ Onderzoeksrapport TweeSteden (conclusies en aanbevelingen). Commissie Eenhoorn, 17 mei 2016.

⁷⁵ Schriftelijke slachtofferverklaring Hümeyra 16 augustus 2018.

⁷⁶ De politie kan, als de stalking nog niet lang aan de gang is en nog niet is geëscaleerd, een stopgesprek voeren met de stalker. De ervaring leert dat veel stalkers stoppen na een dergelijk gesprek, ‘Werkinstructie Stalking’ – stopgesprek.

⁷⁷ Bron: o.a. interviews 20190315 en interview 20190322.

⁷⁸ Zie bijlage II.

Er is op dat moment ook niet overwogen om deskundigen te betrekken bij de afwegingen over de vervolgstappen zoals een taakaccenthouder huiselijk geweld of de doelgroepen-coördinator. Evenmin besluit men op dat moment een officier van justitie te betrekken bij mogelijke vervolgstappen tegen E.⁷⁹

Een terugkerend argument om geen extra aandacht te schenken aan de veiligheid van Hümeyra is dat zij van E. 'al langere tijd niets gehoord zou hebben' en 'het rustig is'. Dit argument wordt gebruikt door het OM, mede als onderbouwing bij het sepotbesluit op 14 september 2018.⁸⁰ Dit argument wordt niet ondersteund door de aanhoudende berichten die Hümeyra van E. ontvangt met uitzondering van de periode die zij in Turkije doorbrengt in de periode juni -augustus. Ook blijkt dit niet uit de aangiften die zij doet. Er is niet gebleken uit het onderzoek van de Inspectie dat bij Hümeyra navraag is gedaan of zij '*op geen enkele manier contact had gehad met de verdachte*' zoals het OM stelt.⁸¹ Overigens staat E. in het systeem BOSZ geregistreerd als een 'zeer actieve veelpleger'.

Het argument dat 'het rustig is' (en daarmee het risico voor Hümeyra beperkt is) wordt later ook door de politie gebruikt om nog niet direct in te grijpen tegen E. mede omdat er geen acuut gevaar voor Hümeyra is.⁸² Deze inschatting is niet gebaseerd op een vorm van risico-inschatting van dreigingsniveau bij stalking zoals de vragenlijst stalking of SASH. De beschikbare informatie wordt niet, zoals in stap twee van de 'Werkinstructie Stalking' is voorgeschreven, gefilterd en veredeld. Er wordt ook geen chronologisch overzicht van het stalkingsgedrag gemaakt. Hierdoor komt de stelselmatigheid van zijn gedragingen niet in beeld.

Wat evenmin bijdraagt aan een goede risico-inschatting is dat de communicatie tussen de verschillende organisaties die bij deze zaak betrokken zijn zoals de Reclassering, de politie, het OM en Veilig Thuis over de veiligheid van Hümeyra minimaal is (zie paragraaf 3.7 en 3.8 'Communicatie en samenwerking'). De informatie die binnen afzonderlijke organisaties aanwezig is wordt niet actief gedeeld of opgevraagd waardoor men niet op de hoogte is van alle relevante informatie ten aanzien van de dreiging die van E. uitgaat richting Hümeyra.

De Reclassering heeft bijvoorbeeld informatie over de gemoedstoestand van E. Zo belt op 28 augustus de moeder van E. met de Reclassering over de zorgen die zij heeft over de ideeën van haar zoon. Zij is bang dat haar zoon 'gekke dingen zal doen'. E. meldt zich vervolgens bij de Reclassering en vertelt dat hij verdrietig is over het feit dat Hümeyra een punt achter hun relatie heeft gezet. Hij geeft aan dat hem dat boos maakt en dat hij gekrenkt is. De toezichthouder heeft eerder genoteerd dat '*krenking de belangrijkste factor is van de steeds terugkerende ontsporingen*'.

⁷⁹ Bron: Interview 20190404 en informatie van Openbaar Ministerie, Parket Generaal, Afdeling Bestuurlijke & Juridische Zaken 17 mei 2019.

⁸⁰ Informatie Openbaar Ministerie, Parket Generaal, Afdeling Bestuurlijke & Juridische Zaken 17 mei 2019 en Ambtsbericht, PaG/BJZ/52839, 15 februari 2019.

⁸¹ Ambtsbericht, PaG/BJZ/52839, 15 februari 2019 aan de minister van Justitie en Veiligheid.

⁸² Bron: Interview 20190404 en 20190402.

Op 28 augustus noteert de toezichthouder dat hij eerder met de moeder van E. heeft gesproken en dat zij zorgen heeft over de ideeën van haar zoon en bang is dat hij 'gekke dingen' zal doen. Deze informatie had bij de politie en Veilig Thuis tot een grotere alertheid ten aanzien van de veiligheid van Hümeyra kunnen leiden. Dit was mogelijk ook relevante informatie geweest voor het OM dat op 14 september een sepotbeslissing neemt na aangiften van Hümeyra van stalking en belediging. Uit informatie van Slachtofferhulp blijkt dat zij juist op deze dag bij een juridisch medewerker aangeeft dat E. haar nog steeds lastigvalt via Snapchat. Hij gebruikt daarvoor steeds andere accounts. Omdat zij niet kan bewijzen dat de berichten van E. komen (en de politie hier ook geen onderzoek naar doet) heeft dit als onbedoeld effect dat zij aangeeft dat het geen zin heeft om hiervan melding te doen bij de politie.

Bij Veilig Thuis is de aandacht voor de veiligheid van Hümeyra beperkt. Veilig Thuis is niet in volle omvang op de hoogte van de aanhoudende inbreuken van E. op Hümeyra's persoonlijke levenssfeer. Er wordt geen rekening gehouden met de kwetsbaarheid van Hümeyra ten opzichte van E. en evenmin wordt onderzocht of zij specifieke beschermingbehoefte heeft. Dat staat haaks op de uitgangspunten van het programma 'Eén aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling' dat de behoeften van een slachtoffer prioriteit moeten hebben in de aanpak van stalking.

Het is niet alleen het gebrek aan communicatie tussen de verschillende organisaties waardoor signalen over mogelijke dreiging verloren gaan, maar ook door het ontbreken van zaaksverantwoordelijkheid en regie. Ook dit staat een goede afweging tussen de strafrechtelijke aanpak van E. en de bescherming van Hümeyra in de weg (zie paragrafen 3.5 'Zaaksverantwoordelijkheid en regie' en 3.8 'Communicatie en samenwerking'). Hierdoor worden verschillende signalen over de stalking van E. niet bij elkaar gebracht. Dit heeft mede tot gevolg dat een goede risico-inschatting van het dreigingsniveau niet tot stand komt.

Kernpunten uit de analyse

- De inschatting van de risico's voor de veiligheid van Hümeyra door de politie, het OM en Veilig Thuis is tekortgeschoten. Aan haar beschermingsbehoefte is door deze organisaties onvoldoende aandacht besteed.
- Dat de risico-inschatting tekort is geschoten komt met name doordat de politie geen gebruik maakt van het (voorgeschreven) instrumentarium om het dreigingsniveau vast te stellen en de risico's in te schatten.
- De indicatie 'huiselijk geweld' heeft bij de politie, het OM, Veilig Thuis en het Veiligheidshuis niet geleid tot de prioritering die er vanuit de aanwijzing huiselijk geweld en kindermishandeling van het OM en vanuit het programma 'Eén aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling' verwacht mag worden.

3.5 Zaaksverantwoordelijkheid en regie

Bij de aanpak van stalking hebben verschillende ketenpartners een eigen rol en verantwoordelijkheid. Zaaksverantwoordelijkheid en regie zowel binnen als tussen de organisaties zijn noodzakelijk om te komen tot een effectieve en efficiënte aanpak. De politie is dikwijls de organisatie die de spil vormt bij de aanpak van stalking. Uit eerdere evaluaties van stalkingszaken blijkt dat het belangrijk is dat iemand binnen de politie overzicht heeft en zich verantwoordelijk voelt, dus eigenaar is van de zaak. Deze persoon moet per casus alle informatie combineren, de aanpak coördineren met partijen zowel binnen als buiten de politieorganisatie en de zaak monitoren zolang dat nodig is.⁸³ In de 'Werkinstructie Stalking' wordt aangegeven dat als de politie met behulp van het SASH-instrument het risico als gemiddeld of hoog inschat een casusregisseur moet worden aangewezen die verantwoordelijk is voor het maken van een plan van aanpak. Tevens moet er een vast aanspreekpunt voor het slachtoffer zijn. Bij wie binnen de politie de zaaksverantwoordelijkheid wordt belegd kan per casus verschillen. Dat kan bijvoorbeeld een doelgroepen-coördinator of een taakaccenthouder huiselijk geweld zijn. Ook kunnen dan taken worden gedelegeerd, bijvoorbeeld naar een wijkagent.

Door het toewijzen van een stalkingszaak aan een casusregisseur wordt voorkomen dat een dergelijke zaak versnipperd wordt opgepakt (door informatie beter bij elkaar te brengen). Ook behoudt de politie in afstemming met de ketenpartners de regie op het stoppen van de stalking door de dader als ook op de bescherming van het slachtoffer. Zo kunnen beide elementen goed in het oog worden gehouden. Op deze wijze wordt recht gedaan aan de uitgangspunten van de 'aanwijzing Huiselijk geweld en kindermishandeling' en de 'aanwijzing slachtofferrechten' van het OM, maar ook het programma 'Eén aanpak Huiselijk Geweld en Kindermishandeling' van de politie, het OM en Veilig Thuis en de 'Werkinstructie Stalking' van de politie.

Voor de strafrechtelijke aanpak van de dader van de stalking is het OM primair verantwoordelijk en voert daarover de regie.

3.6 Zaaksverantwoordelijkheid en regie in de praktijk

De zaaksverantwoordelijkheid en regie blijken in deze zaak een zeer belangrijk element te zijn. Dat heeft vooral te maken met de hoeveelheid signalen over de stalking en bedreiging door E. die in de loop van de tijd bij diverse organisaties door Hümeyra worden gedaan. De informatie is wel voorhanden, maar komt niet bij elkaar.

Bij de politie wordt geen zaakverantwoordelijke of contactpersoon voor Hümeyra aangewezen.⁸⁴ Uit BVH blijkt dat in de periode tussen 8 mei en 18 december 2018 ruim 50 medewerkers⁸⁵ een rol hebben gehad in deze zaak. De telefonische meldingen van Hümeyra die via het RSC binnenkomen (die vervolgens in een bak 'Intake en Service' gaan) worden niet altijd naar dezelfde persoon doorgeleid:

⁸³ Uit: De uitdagingen in het effectief aanpakken van stalking', Voerman en Brandt. 2019.

⁸⁴ Bron: Interviews 20190325, 20190507, 20190402, 20190329, 20190423, 20190326, 20190313.

⁸⁵ Daarvan hebben circa 15 tot 20 personen opsporingshandelingen verricht.

‘Er is geen vaste afspraak naar wie die melding wordt doorgestuurd. Daardoor blijven meldingen vaak ook heel lang in de bak hangen, omdat ze (medewerkers ‘Intake en service’) niet altijd weten naar wie de melding toe moet.’

Kenmerkend voor bovenstaande is dat op 5 november 2018 door Tugba, een zus van Hümeýra, een terugbelverzoek wordt gedaan omdat Hümeýra op haar werk door E. is lastiggevallen. Het terugbelverzoek wordt via het basisteam uitgezet bij een medewerker die met de zaak niets te maken heeft en komt uiteindelijk pas op 23 november terecht bij de wijkagent uit de wijk van Hümeýra die vervolgens aangeeft dat de zaak eerst moet worden opgepakt door de recherche. Ook heeft het gebrek aan regie tot gevolg dat terugbelverzoeken niet op één punt terecht komen maar naar verschillende basisteams zijn doorgezet.

Hümeýra en Tugba bellen in de periode mei tot en met december 28 keer met het RSC, waarvan 18 keer om te melden dat E. het contactverbod overtreedt. Vrijwel elke keer moeten ze uitleggen wat er aan de hand is en het verhaal opnieuw vertellen. Een aanspreekpunt die van de zaak op de hoogte is, had dit kunnen voorkomen. Bovendien wordt dan voorkomen dat medewerkers zich steeds opnieuw in het dossier moeten ‘inlezen’, met alle vertraging in handelen van dien.

Het ontbreken van regie betekent ook dat men binnen de politie op verschillende momenten niet op de hoogte is van de stand van zaken met betrekking tot het contactverbod van E. Bij de aangifte van 10 december, die op 11 december een vervolg krijgt, kan geen enkele politiemedewerker bij wie de verbalisant navraag doet duidelijkheid verschaffen of er nog sprake is van een contactverbod.⁸⁶ Ook niet nadat door Slachtofferhulp op het contactverbod wordt gewezen. Die onduidelijkheid blijft voortduren ook als de recherche de zaak oppakt op 13 december en besluit nader onderzoek te doen.

Het gebrek aan regie en het ontbreken van een duidelijk aanspreekpunt voor Hümeýra bij de politie en het OM heeft ook tot gevolg dat het voor haar dikwijls onduidelijk is wat de stand van zaken is ten aanzien van het vervolg van haar aangiften en van de diverse signalen die zij afgeeft over de aanhoudende bedreigingen door E. Zo wordt zij pas op 21 oktober 2018 per brief door het OM geïnformeerd over de sepotbeslissing van 14 september over haar aangiften op 30 mei en 1 juni. Er is voor haar geen aanspreekpunt (los van haar contactpersoon bij Slachtofferhulp) die zij kan benaderen als zij vragen heeft over de gang van zaken. Ook krijgt Hümeýra verschillende ‘adviezen’ als het gaat om de aanhoudende telefoontjes van E. en de berichten die zij ontvangt via social media. Zo wordt haar bijvoorbeeld door het RSC geadviseerd dat ze haar telefoon moet opnemen terwijl Veilig Thuis adviseert om dat juist niet te doen.

Het gebrek aan zaaksverantwoordelijkheid en regie bij de politie leidt er onder meer toe dat de politie geen samenhangend beeld heeft van de signalen over de stalking door E. Omdat er geen samenhangend beeld bestaat besluit de recherchechef op 13 december om de aangifte van 10 en 11 december nader te onderzoeken omdat een totaalbeeld van de zaak ontbreekt.

Door het ontbreken van zaaksverantwoordelijkheid en regie is ook de veiligheid van Hümeýra uit het oog verloren. Het programma ‘Eén aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling’ geeft aan dat een belangrijk doel is dat samenwerkende

⁸⁶ Bron: Interviews 20190325, 20190402, 20190507, 20190313.

organisaties samenhangende hulp bieden, gericht op duurzaam herstel van veiligheid. De politie moet bijvoorbeeld bij een 'hoog' risico voor het slachtoffer contact leggen met het OM en Veilig Thuis en een plan van aanpak maken.

Dat is in deze zaak niet gebeurd. Het gebrek aan regie heeft de samenwerking tussen de betrokken organisaties niet bevorderd. Een kritische reflectie op de gang van zaken ontbrak evenals een gevoel van urgentie om de diverse signalen op te pakken.

Kernpunten uit de analyse

- In de zaak van Hümeyra is er niemand binnen de politie die voor de aanpak in deze zaak verantwoordelijk gemaakt is en de regie voert.
- Dit leidt tot een versnipperde aanpak van de stalking waarbij de risico's voor Hümeyra onvoldoende in beeld komen bij de politie, het OM, Veilig Thuis en binnen het Veiligheidshuis, waardoor haar veiligheid onvoldoende is gewaarborgd. Ook binnen het OM is voor Hümeyra geen specifiek aanspreekpunt bij wie ze terecht kan met vragen over de rechtszaak en aangiften tegen E.

3.7 Samenwerking en communicatie

Zoals hiervoor is aangegeven, is kenmerkend voor stalking dat de afzonderlijke gedragingen niet steeds herkenbaar zijn als uitingen van stalking. Het zijn de ernst, frequentie en intensiteit die bepalen of de gedragingen kunnen worden gezien als stalking. Het is daarom van belang dat ogenschijnlijk losstaande gebeurtenissen met elkaar in verband worden gebracht. Hiervoor zijn naast zaaksverantwoordelijkheid en regie ook samenwerking en communicatie essentieel. Het betreft dan niet alleen samenwerking en communicatie *tussen* de organisaties die betrokken zijn bij het slachtoffer en/of de dader van mogelijke stalking, maar ook *binnen* de afzonderlijke organisaties.

Samenwerking en communicatie tussen betrokken organisaties

Om de samenwerking en communicatie te borgen dan wel te bevorderen, is in diverse OM-aanwijzingen en in samenwerkingsafspraken vastgelegd welke organisaties samenwerken en wanneer en waarover zij elkaar moeten informeren.⁸⁷ De afspraken omtrent samenwerking en informatie-uitwisseling omvatten meer dan alleen stalking; het heeft bijvoorbeeld betrekking op situaties waarin sprake is van huiselijk geweld (waaronder ex-partnerstalking valt), hulp aan slachtoffers en toezicht op naleving van bijzondere voorwaarden (zoals een contactverbod). In de aanwijzingen en samenwerkingsafspraken is onder meer vastgelegd dat organisaties waar mogelijk (multidisciplinair) samenwerken en informatie uitwisselen. Dit sluit ook aan bij de uitgangspunten van het programma 'Geweld hoort nergens thuis: aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling'⁸⁸, dat wil bevorderen dat organisaties samenwerken teneinde samenhangende hulp te bieden die is gericht op een duurzaam herstel van de veiligheid.

⁸⁷ Aanwijzing huiselijk geweld en kindermishandeling (2016A003); Aanwijzing executie (2014A013); Aanwijzing voorwaardelijke vrijheidsstraffen en schorsing van voorlopige hechtenis onder voorwaarden (2015A002); Aanwijzing voor de opsporing (2013A020); 'Werkinstructie Stalking'; Samenwerkingsovereenkomst tussen de Politie, de drie Reclasseringsorganisaties en het Openbaar Ministerie in het kader van toezicht op naleving bijzondere voorwaarden (mei 2011); Model Samenwerkingsafspraken huiselijk geweld politie- Veilig Thuis-OM (sept. 2015).

⁸⁸ Geweld hoort nergens thuis. Aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling, Ministerie van Justitie en Veiligheid, Ministerie van VWS, VNG (april 2018).

Vanuit het uitgangspunt van samenwerken aan duurzame veiligheid en het voorkomen van herhaald slachtofferschap is het van belang dat bij stalking afstemming plaatsvindt tussen de politie, Veilig Thuis en het OM.

De samenwerking bevordert de samenhang van de aanpak tussen het veiligheidsdomein en het sociale domein. Daarbij is van belang dat informatie gedeeld wordt zodat de betrokken organisaties beschikken over alle relevante informatie, op elk moment waarop zij besluiten moeten nemen of advies moeten uitbrengen over huiselijk geweld.⁸⁹ Op die manier kan snel en effectief ingegrepen worden in situaties waarin sprake is van directe onveiligheid.

Het handhaven van vrijheidsbeperkende voorwaarden zoals een contactverbod is een gezamenlijke taak van de politie en de Reclassering onder eindverantwoordelijkheid van het OM. Om een contactverbod te kunnen handhaven, is het niet alleen van belang dat de politie en de Reclassering zo spoedig mogelijk daarvan in kennis worden gesteld door het OM, maar ook – als de voorwaarden worden overtreden – dat de Reclassering en de politie het OM daarover informeren.⁹⁰

ZSM beoogt bij veel voorkomende criminaliteit maatwerk te leveren met een aanpak die recht doet aan de belangen van de dader, het slachtoffer en de maatschappij. De samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de ketenpartners⁹¹ op een ZSM-locatie maken het mogelijk dat er zorgvuldig en snel beslissingen genomen worden. In Rotterdam is het Veiligheidshuis aangesloten bij ZSM, waardoor het mogelijk is om niet alleen vanuit het perspectief van strafrecht maar ook vanuit de bestuurlijke, civiele- en zorgketen informatie te delen en samen te werken aan de persoonsgerichte aanpak van mensen met complexe problematiek. Zo is er onder regie van het Veiligheidshuis het casusoverleg Huiselijk Geweld ingericht waar bijvoorbeeld ook stalkingszaken worden besproken.

Samenwerking en communicatie binnen betrokken organisaties

Voor een adequate aanpak van stalking is het eveneens van belang dat ook binnen de betrokken organisaties de communicatie en samenwerking goed verlopen. Een zaakverantwoordelijke (zie paragraaf 3.5) faciliteert en bevordert deze communicatie en samenwerking.

3.8 Samenwerking en communicatie in de praktijk

Samenwerking en communicatie tussen betrokken organisaties

De politie, de Reclassering, het OM en Veilig Thuis hebben beperkt informatie uitgewisseld over de stalking van Hümeýra door E. De diverse signalen en meldingen die Hümeýra hierover afgeeft maar ook de informatie die over E. bekend is, zijn veelal afzonderlijk van elkaar gezien en zijn daardoor te weinig met elkaar in

⁸⁹ Model voor de samenwerkingsafspraken tussen Veilig Thuis, Politie en OM (september 2015).

⁹⁰ Het OM stelt de toezichthouder van de Reclassering in kennis van door de politie gemelde overtredingen van algemene of vrijheidsbeperkende voorwaarden. Zie ook Aanwijzing voorwaardelijke vrijheidsstraffen en schorsing van voorlopige hechtenis onder voorwaarden. Het WODC heeft onlangs geconcludeerd dat de handhaving van deze beschermmaatregelen niet effectief verloopt doordat politie en justitie de overtredingen maar "zeer beperkt" proactief vaststellen (Handhaving en veiligheid bij strafrechtelijke contact-, locatie- en gebiedsverboden ter bescherming van slachtoffers, WODC 2019).

⁹¹ Te weten Politie, Openbaar Ministerie (OM), Reclassering, Raad voor de Kinderbescherming en Slachtofferhulp.

verband gebracht. Dat de privacywetgeving de samenwerking of informatie-uitwisseling in de weg zou hebben gestaan is in deze zaak niet gebleken. Men heeft van de mogelijkheden om informatie uit te wisselen binnen de gegeven wettelijke kaders nauwelijks gebruik gemaakt.

De politie heeft op 10 mei een zorgmelding gedaan bij Veilig Thuis die vervolgens aan de politie laat weten dat deze in onderzoek wordt genomen, maar tussen beide organisaties is verder geen contact geweest of nadere informatie uitgewisseld. Dat Veilig Thuis, na de melding door de politie, inzet op eerderrelateerd geweld, is niet bekend bij de politie. Er is geen communicatie over de aanpak en de stand van zaken. Veilig Thuis heeft geen direct contact met de politie over de stalking, de onveiligheid die Hümeyra ervaart en de signalen die zij daarover afgeeft. Veilig Thuis heeft in deze zaak ook geen informatie uitgewisseld met het OM.

De Reclassering, die erop toeziet dat E. zich aan de opgelegde voorwaarden houdt, weet in eerste instantie niet dat er op 30 mei en 1 juni weer aangiften zijn gedaan tegen E. en op dat moment ook niet dat hij het contactverbod met Hümeyra meerdere keren overtreedt. De politie heeft de Reclassering daarvan niet in kennis gesteld. Ook de aangifte van 11 december wordt niet aan de Reclassering gemeld. Hierdoor komt de Reclassering niet in de positie om haar taak als toezichthouder in volle omvang uit te voeren.

Dat de Reclassering niet volledig geïnformeerd is heeft zowel gevolgen voor de uitvoering van haar toezichthoudende taken op E. maar indirect ook voor de veiligheid van Hümeyra. Pas als de Reclassering op 22 juni aan de officier van justitie vraagt of de signalering van E. kan worden opgeheven omdat deze het toezicht belemmert, wordt uit het antwoord van het OM duidelijk dat 'mogelijk sprake is van een nieuwe aangifte' tegen E. In de contacten van de Reclassering met het OM komt de stalking van Hümeyra door E. niet aan de orde.

Ook de politie is niet op de hoogte van de informatie die de Reclassering over E. heeft. Terwijl E. gesignaleerd staat en de politie dus op zoek is naar hem, verschijnt E. vanaf 20 augustus weer op zijn meldplicht bij de Reclassering. De politie weet dit niet. De politie houdt E. uiteindelijk op 14 september aan.

Hoewel de casus aanvankelijk wel globaal is besproken in het casusoverleg op 27 juni in het Veiligheidshuis, is de beoogde volgende, meer diepgaande, bespreking niet meer geagendeerd. Geen van de aan het overleg deelnemende organisaties merkt dit op, waardoor de casus geheel buiten beeld van het veiligheidshuis raakt.

De politie neemt op 11 december, als Hümeyra aangifte heeft gedaan en de mogelijkheden worden overwogen om E. aan te houden (na het zien van de foto van E. met wapens) geen contact op met het OM. Hierdoor wordt niet gehandeld volgens de aanwijzing voor de opsporing van het OM.

Samenwerking en communicatie binnen de betrokken organisaties

Bij de Reclassering en Slachtofferhulp is de interne samenwerking en communicatie goed verlopen. Deze organisaties werken elk met eerstverantwoordelijken en vervangers die intern onderling afstemmen over de te nemen stappen. Tevens is hiermee de continuïteit gewaarborgd.

De interne communicatie binnen veilig Thuis is goed verlopen. In deze casus is de samenwerking en communicatie binnen de politie niet goed verlopen. Zoals in paragraaf 3.6 is aangegeven bellen Hümeyra en Tugba 28 keer met het RSC.

De meldingen van overtreding van het contactverbod door E. worden door de medewerkers van het RSC geregistreerd en vervolgens naar verschillende teams en politiemedewerkers doorgezet⁹² die de melding weliswaar meestal oppakken en terugbellen maar elke melding als een afzonderlijke gebeurtenis benaderen.

De politie beschikt op verschillende momenten niet over de informatie die intern en bij de andere betrokken organisaties voorhanden is. Dit belemmert de besluitvorming. Dit is bijvoorbeeld het geval bij de aangifte van Hümeyra op 10 en 11 december als er onduidelijkheid bestaat over het contactverbod. Ook komt over de aangifte van Hümeyra aanvankelijk niets terecht bij de recherche. Pas als de zaak vervolgens op 13 december als resultaat van de query onder ogen van de recherche komt wordt de zaak weer opgepakt. Ook dan is niet duidelijk (genoeg) wat inmiddels tegen de stalking ondernomen is en hoe het precies zit met de foto van E. met de wapens en zijn strafrechtelijke antecedenten. Dit betekent dat men opnieuw informatie moet verzamelen. De informatie is niet direct raadpleegbaar en niet gemakkelijk te vinden in BVH.

Kernpunten uit de analyse

- De politie, de Reclassering, het OM en Veilig Thuis hebben onderling zeer beperkt informatie uitgewisseld over de mogelijke stalking van Hümeyra door E. Niet alleen als afzonderlijke organisaties maar ook gezamenlijk in het Veiligheidshuis. De signalen die bij deze organisaties naar voren komen, zijn als afzonderlijke gebeurtenissen benaderd en te weinig met elkaar in verband gebracht om adequaat te reageren op de stalking door E. en de bescherming van Hümeyra.
- De interne samenwerking en communicatie is bij de Reclassering en Slachtofferhulp in grote lijnen goed verlopen. De interne communicatie bij Veilig Thuis is goed verlopen.
- De samenwerking en communicatie binnen de politie is niet goed verlopen.

⁹² In de servicemodule is bij de 18 meldingen over overtreding van het contactverbod 9 keer aangegeven dat de melding doorgezet is naar de klantverzoekbox Basisteam Centrum, 1 keer Basisteam Delfshaven, 3 keer Districtsrecherche Rotterdam-Stad en 5 keer eenheid Rotterdam.

Bijlage

Juridische en beleidsmatige context

Context

Voor de bij deze casus betrokken organisaties zijn bepalingen uit diverse aanwijzingen van het OM, maar ook werkinstructies en richtlijnen van toepassing. Deze bijlage geeft op hoofdlijnen de relevante juridische en beleidsmatige context weer waarbinnen die op het handelen van de betrokken organisaties van toepassing is. Hierna wordt eerst ingegaan op de relevante bepalingen met betrekking tot huiselijk geweld en stalking, waarna meer algemene bepalingen rond slachtofferrechten, executie van straffen en schorsing van voorlopige hechtenis onder voorwaarden aan de orde komen.

Huiselijk Geweld en stalking

Wetgeving

Stalking⁹³ is 'het stelselmatig en opzettelijk inbreuk maken op de privacy van een ander' en strafbaar gesteld in artikel 285b Wetboek van Strafrecht.

Artikel 285b lid 1 luidt: *'Hij, die wederrechtelijk stelselmatig opzettelijk inbreuk maakt op eens anders persoonlijke levenssfeer met het oogmerk die ander te dwingen iets te doen, niet te doen of te dulden dan wel vrees aan te jagen wordt, als schuldig aan belaging, gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of een geldboete van de vierde categorie.'*

Lid 2: *'Vervolging vindt niet plaats dan op klacht van hem tegen wie het misdrijf is begaan.'*

Er moet dus aan een aantal voorwaarden worden voldaan voordat er over stalking gesproken kan worden. Allereerst moet er een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer zijn. Die inbreuk moet opzettelijk én wederrechtelijk (tegen de wet) zijn. Daarnaast moet de inbreuk niet eenmalig, maar stelselmatig⁹⁴ plaatsvinden. Ten slotte moet het doel van de acties zijn iemand dwingen iets (niet) te doen, iets te dulden of iemand vrees aan te jagen (bang te maken). Pas als aan al deze voorwaarden is voldaan, is sprake van stalking.

⁹³ De juridische term voor stalking is 'belaging' (zie artikel 285b Wetboek van Strafrecht). Zoals eerder aangegeven wordt in dit rapport aangesloten bij de meer gangbare term 'stalking'.

⁹⁴ Met stelselmatig wordt hier bedoeld dat de inbreuken met een bepaalde intensiteit, duur en/of frequentie plaats vinden. Stelselmatig is dan ook zeker niet synoniem voor herhaling. Het gaat meer om de planmatigheid waarmee de inbreuken worden gepleegd.

In gedragsmatige termen wordt stalking beschreven als een patroon van gerichte, herhaalde, ongewenste en inbreuk makende handelingen waarvan redelijkerwijs verwacht kan worden dat deze handelingen vrees, onrust of stress oproepen bij het slachtoffer.⁹⁵

Kenmerkend voor stalking is dat de afzonderlijke gedragingen niet steeds herkenbaar zijn als een strafbaar feit. Er is pas van stalking sprake als het gedrag van de belager systematisch van aard is. Daarvoor is een opeenstapeling van feiten nodig om een dossier op te bouwen.⁹⁶ Stalking is een zogeheten 'klachtdelict'. Dat houdt in dat er geen vervolging plaatsvindt van een stalker, tenzij het slachtoffer aangifte heeft gedaan. Overigens gaat stalking dikwijls gepaard met andere delicten (bijvoorbeeld bedreiging, mishandeling) die wel ambtshalve kunnen worden vervolgd.

De aanwijzing Huiselijk geweld en kindermishandeling⁹⁷

De aanwijzing 'Huiselijk geweld en kindermishandeling' van het OM geeft een kader en regels voor de strafrechtelijke aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling. Het betreft verschillende vormen van geweld, waarbij het steeds gaat om geweld dat gepleegd wordt door iemand uit de directe persoonlijke omgeving van het slachtoffer.⁹⁸ Mishandeling en stalking/belaging zijn vormen van huiselijk geweld.

Een belangrijk uitgangspunt in de aanwijzing van het OM is:

'Het schenden van in het strafrecht neergelegde normen vraagt in beginsel om correctie, afkeuring en herstel van de geleden schade. Het strafrecht is in beginsel repressief van aard, maar kan – gecombineerd met andere interventies en op voldoende selectieve wijze ingezet – bijdragen aan veiligheid en het voorkomen van herhaling'.

In de aanwijzing komt ook het aspect 'veiligheids- en risicotaxatie' (in dit rapport 'risico-inschatting' genoemd) nadrukkelijk aan de orde. Als uitgangspunten wordt onder meer gesteld:

- *'De belangen van slachtoffers wegen zwaar mee bij de afweging of en zo ja, hoe in zaken van huiselijk geweld en kindermishandeling strafrechtelijk opgetreden moet worden door of onder verantwoordelijkheid van het openbaar ministerie. De veiligheid van slachtoffers en de risico's op herhaald slachtofferschap en herhaald daderschap worden hierbij steeds goed voor ogen gehouden. Veiligheids- en risicotaxatie vormen derhalve in alle stadia van opsporing en vervolging een belangrijke leidraad voor (prioritering van) handelen.'*
- *'Waar het belang van waarheidsvinding botst met het belang van behoud en versterking van veerkracht van slachtoffers worden deze belangen steeds zorgvuldig tegen elkaar afgewogen om te voorkomen dat het strafrechtelijk onderzoek leidt tot schade bij slachtoffers en anderen.'*
- *'Bij de start van een zaak en tijdens het vervolg ervan wordt steeds afgewogen of voldoende maatregelen zijn getroffen om de directe veiligheid van*

⁹⁵ P.E. Mullen, M. Pathé & R. Purcell, *Stalkers and their victims*, Cambridge: Cambridge University Press 2009.

⁹⁶ Onderzoeksrapport TweeSteden, Politie, eenheid Zeeland-West-Brabant, 16 maart 2016.

⁹⁷ Openbaar Ministerie: Aanwijzing huiselijk geweld en kindermishandeling (2016A003).

⁹⁸ Ook een dreigende situatie waarin ex-partners niet onder één dak samenleven wordt door de politie benaderd als "Huiselijk Geweld".

betrokkenen en anderen te waarborgen en of er voldoende maatregelen zijn getroffen om duurzame veiligheid te versterken.'

- *'Bij de vraag naar de inzet van het strafrecht moeten factoren die gelegen zijn in de persoon van de verdachte of dader meegewogen worden. Afgewogen moet worden of strafrechtelijke interventie bijdraagt aan het vergroten van de veiligheid en het beperken van recidivekansen.'*

Voorts is een uitgangspunt:

'Het openbaar ministerie handelt in samenwerking en samenhang met de relevante netwerkpartners. Ook in het netwerkverband houdt het openbaar ministerie de belangen van slachtoffers en anderen (waarborg veiligheid en behoud en versterken veerkracht) nadrukkelijk voor ogen. Daartoe wordt het (sociale) systeem zowel rondom het slachtoffer als de (kwetsbare) verdachte of dader betrokken.'

Programma 'Eén aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling'

Binnen het programma 'Eén aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling' werken de politie, het OM en Veilig Thuis samen vanuit de visie 'Veiligheid Voorop!'. Binnen deze visie is het uitgangspunt dat de politie bij huiselijk geweld altijd een aantal generieke stappen doorloopt⁹⁹ met als doel het geweld zo snel mogelijk te stoppen. De samenwerkende organisaties bieden samenhangende hulp, gericht op duurzaam herstel van de veiligheid zoals ook beschreven is in het programma 'Geweld hoort nergens thuis'. Naast de generieke stappen wordt binnen dit programma aan een aantal specifieke doelgroepen extra aandacht besteed.

Zo schrijft het programma voor dat bij elke melding van ex-partnerstalking bij het eerste contact met slachtoffer moet worden doorgevraagd naar de feiten en omstandigheden. Een hulpmiddel is daarbij de 'vragenlijst bij stalking'.¹⁰⁰ De vragenlijst biedt de mogelijkheid om op een laagdrempelige manier aan de medewerkers van de politie aan de hand van veertien vragen de het niveau (ernst) van een stalking in te schatten.

Een tweede stap is het maken van een risico-inschatting. Volgens het programma moet deze risico-inschatting altijd gemaakt worden aan de hand van het zogeheten SASH-instrument.¹⁰¹ Dit is een instrument 'om het niveau van ongerustheid in een stalkingszaak te bepalen' en dus de ernst van de situatie in te schatten. Om dit instrument toe te passen hebben medewerkers wel een (korte) opleiding nodig. Aan de hand van dit instrument kan worden bepaald of sprake is van een laag, gemiddeld of hoog risico voor het slachtoffer. Als sprake is van een laag niveau van risico moet binnen de politie de 'normale' procedure worden gevolgd. Deze bestaat uit de volgende stappen:

- Geef voorlichting (aan de hand van de folder 'Als u wordt gestalkt');
- Overweeg een eenmalig 'stop gesprek' met de stalker;
- Adviseer het slachtoffer om een logboek bij te houden;
- Schaal op als de stalking niet stopt.

Bij een 'matig' niveau moet de casus 'geprioriteerd' worden volgens het programma. Er moet dan een plan van aanpak worden gemaakt en in- en extern worden afgestemd.

⁹⁹ Te weten: 'Bel Veilig Thuis', 'Doe de kindcheck', 'Vraag goed door', 'Verzamel bewijsmateriaal', 'Ga eerdere registraties over betrokkenen na' en 'Maak altijd een Veilig Thuis melding op'.

¹⁰⁰ Ook wel 'Checklist stalking' genoemd, zie bijlage II.

¹⁰¹ SASH staat voor Screening Assessment for Stalking and Harassment.

Bij een ‘hoog’ niveau moet er direct worden gehandeld door de zaak op te schalen naar de Districtsrecherche. Met het OM en Veilig Thuis moet contact worden gelegd en er moet een plan van aanpak worden gemaakt.

‘Werkinstructie Stalking’

De ‘Werkinstructie Stalking’ van de politie beschrijft aandachtspunten en biedt concrete handvatten voor de aanpak van stalking. De werkinstructie biedt bijvoorbeeld een vragenlijst aan de hand waarvan bepaald kan worden of sprake is van een hoog of acuut risico. Directe actie is dan vereist met betrekking tot de veiligheid van het slachtoffer (zie ook het hiervoor genoemde programma ‘Eén aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling’).

In de kennisomgeving van de politie (KOMPOL)¹⁰² zijn de stappen te vinden die in het geval van stalking genomen kunnen worden.

De ‘Werkinstructie Stalking’ geeft naast een algemene beschrijving van de problematiek, de verschillende typen stalkers, het strafbare feit (belaging) en mogelijk andere strafbare feiten (o.a. mishandeling, vernieling, dwang, bedreiging) een aantal stappen dat genomen moet worden om een risico-inschatting te maken. Daarvoor staan de medewerkers twee instrumenten ten dienste. Allereerst is dat de vragenlijst stalking uit de werkinstructie (zie bijlage II) en vervolgens het SASH instrument om het niveau van ongerustheid te kunnen bepalen (zie ook het programma ‘Eén aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling’).

Slachtofferrechten

Wetgeving

Op grond van de EU-Richtlijn 2012/29/EU minimumnormen slachtoffers krijgen slachtoffers van strafbare feiten passende informatie, ondersteuning en bescherming om aan de strafprocedure deel te kunnen nemen. De richtlijn biedt een kader waarbinnen de lidstaten, ongeacht het delict of de omstandigheden rekening moeten houden met de uiteenlopende behoeften van slachtoffers. Om de beschermingsbehoeften van slachtoffers te bepalen en zo nodig maatregelen te treffen is in de richtlijn bepaald dat een individuele beoordeling plaats moet vinden om de beschermingsbehoeften van het slachtoffer te bepalen.

Met ingang van 1 juni 2018 is op grond van art. 51aa lid 3 Wetboek van Strafvordering en art.10 van het Besluit slachtoffers van strafbare feiten de individuele beoordeling van slachtoffers geïmplementeerd in Nederlandse wet- en regelgeving. Dit betekent dat de politie bij het opnemen van de aangifte structureel en gestructureerd aandacht zou moeten hebben voor de situatie van het slachtoffer. Vanaf het eerste persoonlijke contact met de politie wordt beoordeeld of sprake is van een kans op herhaling of andere kwetsbaarheid.

De aanwijzing slachtofferrechten¹⁰³

De aanwijzing slachtofferrechten geeft een meer algemene beleidsinvulling aan de taken en bevoegdheden van het Openbaar Ministerie in relatie tot slachtoffers. Ten aanzien van de risico-inschatting staat in deze aanwijzing:

‘Alle slachtoffers, ongeacht leeftijd of delict, worden door een opsporingsambtenaar tijdig individueel beoordeeld.’¹⁰⁴ Doel van de individuele beoordeling is een

¹⁰² Kennis op maat politie (Kompol) en de mediacollectie zijn de belangrijkste kennisdiensten van de Politieacademie.

¹⁰³ Aanwijzing slachtofferrechten (2018A005).

systematische bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie, herhaald slachtofferschap, intimidatie en vergelding. Met deze individuele beoordeling worden de beschermingsbehoeften van het slachtoffer onderkend, waardoor een passende bescherming kan worden geboden.¹⁰⁵ Tijdens de individuele beoordeling dient in het bijzonder rekening te worden gehouden met de bijzondere kwetsbaarheden van het slachtoffer, het soort strafbaar feit of de aard van het strafbare feit, evenals de omstandigheden waaronder het strafbare feit is gepleegd. De opsporingsinstantie draagt zorg voor de beoordeling waarna het OM deze beoordeling waar nodig kan actualiseren. Waar dit uit de individuele beoordeling als noodzakelijk voortvloeit, worden door de officier van justitie beschermende maatregelen getroffen of gevorderd.'

Toezicht op bijzondere voorwaarden

De aanwijzing executie¹⁰⁶

Om het executietraject zo snel, zo volledig en zo efficiënt mogelijk te laten verlopen, gelden de in deze aanwijzing opgenomen (keten)afspraken. In de aanwijzing is onder andere vastgelegd dat het OM verantwoordelijk is voor het toezicht op de naleving van opgelegde voorwaarden en bepaalt welke gevolgen aan niet- naleving worden verbonden. De Reclassering is belast met het feitelijk toezicht en het begeleiden van de verdachte of veroordeelde. De politie is bij de handhaving betrokken als vrijheidsbeperkende bijzondere voorwaarden (zoals een locatieverbod) zijn opgelegd.

De aanwijzing voorwaardelijke vrijheidsstraffen en schorsing van voorlopige hechtenis onder voorwaarden¹⁰⁷

Deze aanwijzing geeft regels voor de taken en verantwoordelijkheden van het OM bij onder meer de toepassing van bijzondere voorwaarden in de fase van de voorlopige hechtenis en de vordering van bijzondere voorwaarden en de executie van bijzondere voorwaarden en de procedurele regels voor het toezicht op de naleving. Het aan E. opgelegde contactverbod is een bijzondere voorwaarde evenals de meldplicht bij de Reclassering en het verbod op het gebruik van drugs en alcohol. Bijzondere voorwaarden in het kader van een voorwaardelijk opgelegde vrijheidsstraf kunnen dadelijk uitvoerbaar worden verklaard in het geval *'er ernstig rekening mee moet worden gehouden dat de veroordeelde wederom een misdrijf zal begaan dat gericht is tegen of gevaar veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van één of meer personen'*.

De aanwijzing beoogt te bevorderen dat bijzondere voorwaarden adequaat worden toegepast met het oog op het terugdringen van recidive en het beschermen van de samenleving en het slachtoffer. Daarnaast beoogt de aanwijzing een goede aansluiting van de verschillende schakels binnen de executieketen te bewerkstelligen.

De officier van justitie die overweegt om te verzoeken om schorsing van voorlopige hechtenis onder voorwaarden, of bijzondere voorwaarden te vorderen op zitting, vraagt in een vroegtijdig stadium aan de Reclassering advies daarover.

¹⁰⁴ Besluit slachtoffers van strafbare feiten, art. 10 lid 1.

¹⁰⁵ Artikel 51aa lid 3 onder b Wetboek van Strafvordering; Nota van Toelichting bij art. 10 van het Besluit slachtoffer van strafbare feiten, p. 20.

¹⁰⁶ De Aanwijzing executie (2014A013).

¹⁰⁷ De Aanwijzing voorwaardelijke vrijheidsstraffen en schorsing van voorlopige hechtenis onder voorwaarden (2015A002).

De Reclassering betreft daarbij het verkoop van een eventueel lopend reclasseringstoezicht maar ook relevante informatie van ketenpartners (bijvoorbeeld via het Veiligheidshuis) die betrokken zijn bij de verdachte.

In de aanwijzing is bepaald dat het OM eindverantwoordelijk is voor het toezicht op de naleving van de algemene en bijzondere voorwaarden, waaronder dus ook het contactverbod. Het OM is daarbij afhankelijk van de politie en de Reclassering. De handhaving van de vrijheidsbeperkende voorwaarden valt onder de algemeen signalerende taak van de politie. Wanneer de rechter een contactverbod en het daarbij behorende politietoezicht dadelijk uitvoerbaar verklaart, stelt het OM de politie en de Reclassering zo spoedig mogelijk daarvan in kennis.

Bijlage

Vragenlijst bij stalking

De vragenlijst bij stalking wordt genoemd als onderdeel van de stappen die tijdens de aangifte moeten worden doorlopen. Deze vragenlijst geeft de volgende punten, waarbij geldt 'hoe vaker 'ja', hoe meer risico het slachtoffer loopt:

1. Investeerde de stalker veel tijd, energie en/of geld?
2. Wordt de stalking de laatste tijd erger (vaker/heviger/beangstigender)?
3. Is de stalker een ex-partner?
4. Is er nog (verplicht) contact tussen stalker en slachtoffer?
5. Zijn er conflicten over gezamenlijke kinderen of bezittingen?
6. Heeft de stalker het slachtoffer fysiek benaderd of zich toegang verschaft tot de woning van het slachtoffer?
7. Heeft de stalker eerder geweld gebruikt?
8. Heeft de stalker spullen van het slachtoffer vernield?
9. Heeft de stalker aangegeven ten einde raad te zijn en hem niets anders rest dan geweld te gebruiken?
10. Heeft de stalker expliciet gedreigd et geweld, moord of zelfmoord?
11. Heeft de stalker ervaring of affiniteit met wapens?
12. Heeft de stalker problemen die veroorzaakt worden door middelengebruik?
13. Heeft de stalker recent een ingrijpend verlies ervaren dat veel stress oplevert?
14. Geeft het slachtoffer aan erg bang te zijn voor geweld door de stalker?

Bijlage Overzicht Respondenten

Advocaat van de familie Ergincanli

Politie Hoofdbureau – Coördinerend strategisch beleidsadviseur,
inhoudelijk expert stalking

Politie Hoofdbureau - Programmamanager huiselijk geweld en kindermishandeling

Politie Hoofdbureau - Projectleider ex-partnerstalking

Politie Hoofdbureau – Strategisch adviseur, inhoudelijk expert stalking

Politie Hoofdbureau – Strategisch adviseur, inhoudelijk expert stalking

Politie eenheid Rotterdam - Adviseur eenheidsleiding Rotterdam

Politie eenheid Rotterdam - Districtschef

Politie eenheid Rotterdam - Doelgroepen-coördinator

Politie eenheid Rotterdam - Medewerker intake en Service en Ondersteuning

Politie eenheid Rotterdam - Operationeel Expert basisteam

Politie eenheid Rotterdam - Operationeel specialist/recherchechef

Politie eenheid Rotterdam - Programmamanager

Politie eenheid Rotterdam - Rechercheur ZSM

Politie eenheid Rotterdam - Sectiecommandant Arrestatieteam

Politie eenheid Rotterdam - Teamchef Opsporing

Politie eenheid Rotterdam - Voormalig wijkagent wijk van E.

Politie eenheid Rotterdam - Wijkagent wijk van Hümeýra

Reclassering Nederland - 1e Toezichthouder

Reclassering Nederland - 2e Toezichthouder

Reclassering Nederland - Productmanager Toezicht

Reclassering Nederland – Regiosecretaris

OM – Officier van Justitie (Teamleider ZSM, Veiligheidshuis)

Slachtofferhulp Nederland - medewerker Juridische Dienstverlening

Slachtofferhulp Nederland - medewerkster Juridische Dienstverlening

Veiligheidshuis Rotterdam Rijnmond - Manager

Veiligheidshuis Rotterdam Rijnmond - Procesregisseur Huiselijk Geweld

Veilig Thuis Rotterdam-Rijnmond - Procesregisseur

IV

Bijlage

Afkortingen

ANPR	Automatic Number Plate Recognition
AOL	Afspraak Op Locatie
BOSZ	Betere Opsporing Door Sturing op Zaken
BVH	Basis Voorziening Handhaving
IRIS	Integraal Reclassering Informatiesysteem
JenV	Justitie en Veiligheid
KOMPOL	Kennis Op Maat Politie
NIFP	Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie
OPS	Opsporingsregister
OvJ	Officier van Justitie
RSC	Regionaal Service Centrum
SASH	Screening Assessment for Stalking and Harassment
vPGA	voorportaal Persoonsgerichte Aanpak
ZSM	Zorgvuldig, Snel en op Maat

Missie Inspectie Justitie en Veiligheid

*De Inspectie Justitie en Veiligheid houdt voor de samenleving, de ondertoezichtgestelden en de politiek en bestuurlijk verantwoordelijken
toezicht op het terrein van justitie en veiligheid
om inzicht te geven in de kwaliteit van de taakuitvoering en de naleving van regels en normen,
om risico's te signaleren
en om organisaties aan te zetten tot verbetering.
Hiermee draagt de Inspectie bij aan een rechtvaardige en veilige samenleving.*

Dit is een uitgave van:

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid
Turfmarkt 147 | 2511 DP Den Haag
Postbus 20301 | 2500 EH Den Haag
[Contactformulier](#) | www.inspectie-jenv.nl

September 2019

*Aan deze publicatie kunnen geen rechten worden ontleend.
Vermenigvuldigen van informatie uit deze publicatie is toegestaan,
mits deze uitgave als bron wordt vermeld.*